

KOJETÍNSKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XXIII

Číslo 6

12 Kč

ČERVEN 2022

ŽHAVÉ TÉMA POSLEDNÍCH DNÍ – AMAZON V KOJETÍNĚ

Revolta vedení několika okolních měst a obcí proti obnově průmyslové zóny v Kojetíně aneb Vítejte v nejdynamičtěji se rozvíjející vyloučené lokalitě v Evropě!

V uplynulých týdnech proběhly celostátním tiskem články popisující vzrušená jednání na tovačovském zámku mezi zástupci investora průmyslové zóny a přibližně třiceti starosty okolních měst a obcí. O zhodnocení průběhu jednání jsme požádali starostu města Leoše Ptáčka.

V průběhu března, resp. dubna se uskutečnila dvě setkání, která byla iniciovaná zejména starosty okolních obcí. Prvního z nich jsem se na protější straně barikády bohužel zúčastnil sám, na tom druhém už jsem měl oporu ve vedení Olomouckého kraje a zejména v zástupcích investora Accolade, developera Panattoni, i budoucího zaměstnavatele – společnosti Amazon.

Témata obou jednání byla odlišná nebo mělo rozfázování na dvě části nějaký jiný smysl?

Téma bylo naprosto stejné. Ve dvou fázích proběhlo setkání proto, že se pořadatelé rozhodli první termín nezrušit, přestože věděli, že se v tento čas investor ani vedení Olo-

Není to tak, že jsou všichni starostové okolních obcí jednotní, část z nich snaze vedení Kojetína o rozvoj města rozumí.

mouckého kraje zúčastnit nemohou. Pro mě ale rozdělení na dvě části význam mělo. Na prvním jednání byli starostové o něco sdílnější, a já jsem si mohl lépe utřídit jednotlivé jejich argumenty, proč o rozvoj průmyslové zóny v Kojetíně příliš nestojí, případně jim vysloveně vadí.

Nemyslíte, že jejich jednotnost plyne z toho, že se jedná právě o společnost Amazon?

Předně to není tak, že jsou všichni jednotní, část z nich snaze vedení Kojetína o rozvoj města rozumí, a stejně jako já vidí podstatně více kladů než záporů. Zda by se chovali odlišně, kdyby se jednalo o jinou firmu, to nevím. Myslím ale, že jejich postoj by byl podobný. Každý subjekt, který bychom do Kojetína přivedli, by generoval to samé – více osobní i nákladní dopravy, větší pohyb lidí. Amazon je ale velký, představuje obrovskou konkurenci pro všechny zaměstnavatele v okolí a provoz související s jeho předmětem podnikání bude úměrně velký rovněž. Tímto budí i vášně adekvátně větší, to je pochopitelné.

Jedním z hlavních argumentů bylo, že vedení Kojetína “tutlalo” budování průmyslové zóny. Máte pocit, že mají v tomto starostové z okolí pravdu?

Tak “tutláním” začít, jsem si zrovna nepřál. Chtěl jsem si to schovat nakonec a příliš tohle nerozvádět, protože nechci nikoho z kolegů urazit... Funguje to tak, že před zpracováním prováděcí projektové dokumentace investor předloží studii vlivu na životní prostředí, která je velmi pečlivě posuzovaná odborníky, v tomto případě zejména v Olomouci.

pokračování na další straně

Foto: MatesKojetin

“Tutláním” začít, jsem si zrovna nepřál. Nechci nikoho z kolegů urazit...

Pokračování z první strany

Po celou dobu procesu musí být řízení zveřejněno, aby se k němu mohl v podstatě každý, kdo cítí potřebu, vyjádřit, případně podat námitku. Tak se tak stalo, nějaký spolek z Jihlavy se intenzivně zajímal o Kojetín. Při jiných příležitostech by mě to těšilo. Tato legislativní část probíhá několik měsíců! Poté následovalo územní řízení, jehož součástí je vyjádření mnoha dotčených institucí. Podobný postup, opět několik měsíců zveřejněno. Poslední fází bylo stavební řízení, další měsíce zveřejněno stavebním úřadem v Kojetíně – stavba budovy s příslušenstvím. V Přerově legislativně probíhalo povolení dopravního napojení, samozřejmě zveřejněno, jak jinak? Opět v souladu se zákony této země. Celkem tedy více než rok měli všichni stěžovatelé na to, aby se k obnově kojetínské průmyslové zóny vyjádřili. Další informace byly průběžně zveřejňovány v médiích s celostátní působností. Já jsem o rozvoji našeho města psal rovněž několik článků. Kojetín je součástí Mikroregionu střední Haná, kde máme zastupitelstvem zvoleného zástupce. Ani ten nic jistě netajil... Jediné, co zbývá, je tedy zodpovědět otázku, nakolik se vedení jednotlivých okolních měst a obcí zajímala.

Možná nejbizarněji si v tomto počínal Tovačov, kde údajně mimo jiné existuje obava o nákup nemovitostí spekulanty. V tovačovské Prefě věděl každý přidavač, že u nás dost možná bude sídlit Amazon daleko dřív, než byly podepsané smlouvy. Ve fabrice se totiž zpracovávaly cenové kalkulace a s předstihem se provoz připravoval na případnou výrobu obrovského množství betonových dílců. Starosta Tovačova a celá řada dalších „nevěděli“. Víte, celá věc se má tak, že aby po třech a půl letech od prvního kontaktu investora s vedením kojetínské radnice bylo postavené dílo takového rozsahu, je ukaz, který nemá obdoby. Právě rychlost a spád událostí pravděpodobně mé kolegy zaskočily. Dynamika rozvoje Kojetína v posledních letech je všeobecně známá v celém širokém okolí, nejedná se zdaleka jen o průmyslovou zónu. Ne všichni jsou tomuto tempu připraveni sekundovat.

Průmyslové zóny v Prostějově nebo Holešově se připravovaly násobně delší čas. Zřízeny jsou na orné půdě – tom nejcennějším, čím Haná disponuje. Plochou jsou mnohem větší než ta naše... Ovšem obavy, považte, vzbuzuje ta kojetínská, která je kilometr od dálnice, vybudovaná na půdorysu bývalé továrny, téměř stoprocentně bez dalšího záboru úrodné půdy! Je to normální? Opravdu se nechci nikoho dotknout...

Více než rok měli všichni stěžovatelé na to, aby se k obnově kojetínské průmyslové zóny vyjádřili.

Konkrétně starosta Tovačova se v médiích vyjádřil, že se o Amazonu dozvěděl až v průběhu loňského roku.

No to i starosta Kojetína se o tom, že zaměstnavatelem se u nás stane Amazon, dozvěděl vloni! Proč by o tom okolí mělo být informováno dříve než Kojetín samotný? Ještě jednou opakují, všechno se událo v až neuvěřitelně rychlém sledu, stejně jako se v Kojetíně děje řada dalších věcí. Na tomto si vedení města obzvláště zakládá. Není spíše na místě smeknout, popřát mnoho štěstí v dalším rozvoji města a případně se svěřit na vlně nezpochybnitelných úspěchů dynamicky jednajícího souseda?

Dynamika rozvoje Kojetína je všeobecně známá. Ne všichni jsou tomuto tempu připraveni sekundovat.

Obavy o dopravní zátěž ale oprávněné jsou, nemyslíte?

To jednoznačně. V okamžiku, kdy poukazují starostové obcí od Uhřetovic po Bedihošť na neúnosnou hustotu zejména nákladní dopravy, jsem připravený se k jejich názoru přidat. Tato problematika ovšem nenese název Amazon, nýbrž legislativa v této republice. Přes Kojetín a okolní obce si kamiony ve směru na Prostějov cestu zkracují, aby se vyhnuly placení mýta na dálnici, a nikdo jim to není schopen zakázat. Vedení jednotlivých radnic rozhodně ne.

Velmi užitečné je znát pár objektivních údajů. Kojetínem projede ve všední den bezmála 4.000 vozidel, z toho 21 % tvoří doprava nákladní. Toto jsou jednoznačně pravdivé údaje, opírající se o měření. Tedy více než 800 nákladních aut tvoří tzv. tranzitní doprava, která nemá s průmyslem v Kojetíně nic společného, jen nám ničí cesty a snižuje bezpečnost ve městě. Vedení Kojetína před časem předložilo projekt, výsledkem kterého by byl zákaz vjezdu vozidel nad 12 tun do centra města. Náš návrh má šanci na úspěch ale velmi malou, protože neexistuje objízdňá trasa, která by se vyhnula obcím či městům okolním. Velmi jednoduše – do doby, než bude propojena dálnice D1 (v podstatě obchvat Přerova), budeme v Kojetíně tranzitní dopravu snášet dál. Dlužno říci, že v samotném Přerově je situace samozřejmě ještě podstatně horší.

Ale zpět k Amazonu. V areálu bude průměrný denní pohyb cca 120 kamionů. Z nich, podle názoru vedení společnosti, pojede 95 % na dálnici. Dostupnost dálnice D1 byla ostatně hlavním motivem zájmu o kojetínskou průmyslovou zónu. I kdyby procento aut, které odbočí do města bylo o něco vyšší – jestli Kojetínem denně projede 800 nákladňáků nebo 820, nikdo v tomto množství vůbec nepozná.

Není spíše na místě smeknout, popřát mnoho štěstí a svěřt se na vlně nezpochybnitelných úspěchů dynamicky jednajícího souseda?

Starostka Chropyně poukazovala na nárůst dopravy osobní.

To je naprosto legitimní připomínka. Pokud by se ale nejednalo o Chropyni a předmětem sváru nebyl Amazon. Vysvětlím... Počet obyvatel, a tedy i počet osobních aut v regionu, odkud budou dojíždět do práce do Kojetína zaměstnanci, zůstane logicky přibližně stejný jako doposud. Nerozumím tomu, co se v Chropyni významně změní, když část lidí bude namísto do Přerovských strojíren dojíždět do Kojetína. Pravdou je úplný opak! Amazon do svých provozoven sváží zaměstnance z dojezdové vzdálenosti až 45 minut. Tedy od Brna po Olomouc, po Zlín. Několik desítek autobusů bude tedy, namísto několika stovek aut, zaměstnance svážet z celého okolí. V Dobrušce u Prahy, kde Amazon rovněž působí, tuto službu využívá přibližně 85 % zaměstnanců. Pochopitelně, dopravu do práce mají totiž všichni zaměstnanci zcela zdarma! Znáte v okolí nějakou jinou firmu, která toto svým lidem poskytuje? Situace v Chropyni, ani v jiných obcích se nijak nezhorší. Navíc s neustále se zvyšujícími cenami pohonných hmot bych se nedivil, kdyby parkoviště pro osobní auta v areálu Amazonu bylo prázdné zcela.

Do doby, než bude propojena dálnice D1 (obchvat Přerova), budeme v Kojetíně tranzitní dopravu snášet dál.

Kroměřížská radnice se k odpůrcům výstavby v Kojetíně přidala rovněž.

Ano, velmi hlasitě. Zatímco obavy okolních obcí, jakkoli jsou z větší části plané, částečně chápu, ze strany Kroměříže se jedná o cílený útok na rozvoj našeho města. Vedení Kroměříže poukazuje na necitlivý zásah do krajiny. Tedy nelíbí se jim budova, součástí které je na celém půdorysu střechy solární elektrárna o výkonu 4 MWh, zajišťující svoji energetickou soběstačnost až ze dvou třetin. V kolika dalších případech se v republice tohle přihodilo? Drtivá většina solárních panelů je umístěna na orné půdě nebo na lukách. Tohle jsou zvěrstva, kterými by se měli v Kroměříži zabývat! U nás investor za desítky milionů korun dekontaminoval podloží, které v souvislosti s činností bývalého cukrovaru ohrožovalo kvalitu spodních vod a v rámci povolení stavby se zavázal vysadit v areálu Amazonu a na území Kojetína celkem 500 kusů dřevin. Kde všude budou stromy vysazeny stanovi město. Komise pro životní prostředí i odbor životního prostředí na osazovacím plánu už několik měsíců pracují. Kroměřížský pan starosta by udělal lépe, kdyby se zajel přeptat do jejich průmyslové zóny, kolik elektrické energie využívají jednotliví zaměstnavatelé z obnovitelných zdrojů a při té příležitosti přepočítal zeleň. Kroměříž by ze souboje s Kojetínem vítězně v žádném případě nevyšla... Našemu sousedovi vadí rovněž změna odtokových poměrů

Několik desítek autobusů bude namísto několika stovek aut, zaměstnance svážet z celého okolí. Dopravu do práce mají zaměstnanci zcela zdarma!

při povodních. Areál Amazonu je vystavěn mimo záplavové území a projekt byl řádně posouzen velmi důsledně pracujícím Povodím Moravy, zní odpověď'...

Další perlou z kroměřížské šperkovnice je dopravní zátěž, která bude mít na naše přátele údajně negativní vliv. Dokážete si představit, že řidič kamionu odbočí z dálnice do Kroměříže, cvičně si projede centrum, pokochá se pamětihodnostmi, a za městem se na dálnici vrátí? Takovému šoferovi by městský strážník doporučil namísto pokuty vyšetření v jednom z renomovaných zařízení přímo naproti nemocnici.

Samostatnou zmínku zasluhuje kulturní vložka jednoho z kroměřížských místostarostů, který před několika desítkami představitelů obcí a novinářů prohlásil, že Kojetín zboursal na okraji města, cituji: "cikánské domky", tito cikáni se přemístili do Kroměříže, kde páchají nejrůznější alotria, a kroměřížská radnice nemá finanční prostředky na posílení městské policie. Přeloženo do češtiny, Kojetín bude už navždy vyloučenou lokalitou užívající si plnými doušky aspekty soužití s cikány a ostatní v okolí – volná zábava. Nikoli dámy a pánové! Dlouhodobým cílem vedení kojetínských radnice je snížení počtu cikánských rodin žijících na území města bez ohledu na to, kam se přemístí. Jestliže stát hlásá filozofii integrace národnostních menšin do společnosti, jest plavbou proti proudu, aby byli cikáni koncentrováni v jedné lokalitě a zcela v pořádku je jejich rovnoměrné rozptýlení. Ve výsledku bude každopádně přínosné, pokud si soužití s cikány vyzkouší i v jiných městech. O to méně, předpokládám, bude Kojetín terčem nepodložené kritiky, jak špatně pracuje s menšinami, segreguje děti z cikánských rodin na jedné ze základních škol a málo využívá moderních výdobytků systému, jako je asistent prevence kriminality, koordinátor pro romskou problematiku a podobné nesmysly... Svým kolegům z Kroměříže škodolibě doporučím, aby dál pokračovali v takto laděné rétorice a vyzkouší si to, co jsem před časem zažil já. V souvislosti s bezpochyby pravdivými výroky na adresu cikánské minority jsem jako podezřelý z hanobení rasy a šíření rasové nenášenlivosti musel kriminalistům vysvětlovat své postoje. Vůbec nic příjemného... Dosti Kroměříže, pojďme, prosím, k dalším tématům raději.

Investor se v rámci povolení stavby zavázal vysadit v areálu Amazonu a na území Kojetína celkem 500 kusů dřevin.

V Křenovicích se nárůstu dopravy obávají stejně tak.

Ale ano, Křenovice leží na krajské komunikaci, paralelní s dálnicí. Pokud je to tak, že jim část nákladní dopravy jezdí přes vesnici, je to opět otázka účinné změny v legislativě, nemůže to být důvod k zásahu do rozvoje sousedního města.

Dlouhodobým cílem vedení kojetínské radnice je snížení počtu cikánských rodin žijících na území města. Jestliže stát hlásá filosofii integrace národnostních menšin do společnosti, jest plavbou proti proudu, aby byli cikáni koncentrovaní v jedné lokalitě.

Starosta Křenovic poukazuje, že při jakékoli neočekávané události na dálnici D1 bude doprava vedena náhradní trasou přes obec.

Samozřejmě, stejně jako to platí o všech sídlech podél všech dálnic na celém světě. Tohle přece řešení nemá, každý řidič dobře zná situaci, kdy musí při uzavěře na silnici volit náhradní trasu. To budeme pokaždé protestovat, když se nám dočasně sníží náš osobní komfort? Navíc, jaká je četnost případů, kdy byla dálnice u Křenovic úplně neprůjezdná? Z kojetínských hasičů si nikdo nemohl vzpomenout, kdy se to přihodilo. A jak toto souvisí s Amazonem? Vždyť počet aut směřujících do kojetínské průmyslové zóny bude oproti transitu naprosto zanedbatelný. Panu starostovi rozumím, ale ve vztahu k zóně v Kojetíně jsou jeho obavy naprosto bezpodstatné.

Je pravda, že v Tovačově na zámku zazněly výroky ve smyslu “zarazme tuto investiční akci, dokud je čas”?

Ano, takto doslovně si to přeje vedení Troubek. Vzhledem k tomu, že příští měsíc bude stavba kolaudována, vidím takový výrok jako projev obrovské osobní statečnosti. V Troubkách mám mnoho známých, za rok se jich zeptám, jak se zásadně změnil život v jejich obci. Toto už není ani úsměvné, je mi líto.

Každý z mých kolegů vzešel z jiného oboru a prosperitu regionu vidí v něčem jiném.

Čím si vysvětlujete tak silný odpor proti rozvoji Kojetína ze strany sousedících sídel? Nemůže v tom hrát roli částečně i závist?

Já nevím, co koho z mých kolegů pohání. Každý z nich vzešel z jiného oboru a prosperitu regionu vidí v něčem jiném. Může se jednat i o frustraci plynoucí z vlastních neúspěchů. Může být, že je před komunálními volbami vhodné vyvolat dojem, jak usilovně pečujeme o vlastní obyvatelstvo a ten zlý Kojetín naší práci hatí. Vážně nevím, co ještě... Nechceme tu nepřístojně se chovající cikánské obyvatelstvo, ale nechceme ani příliv lidí, kteří k nám přijdou za prací. Hořekujeme nad úprkem mladých lidí do velkých měst a stárnutím venkova, ale když vytvoříme několik set pracovních míst pro lidi s vysokoškolským nebo středoškolským vzděláním, hystericky křičíme, že toto je třeba zarazit. Nakupujeme čím dál masivněji přes internet, těšíme se na dodávku, která nám zboží během několika hodin přiveze až pod nos, ale nemáme rádi dopravu, nemáme rádi Amazon a ani levného pracovníka z Ukrajiny, který naše přání zprocesuje.

Čím déle bude vedení Kojetína jednotné, a bude dál a dál usilovat o rozvoj města, tím déle bude naše okolí vytvářet kontrastní látku pro vnějšího pozorovatele.

Jak jinak mají zaměstnavatelé situaci řešit, když se celá západní společnost chce bavit, požívat komfortu, “nemá čas” přivádět na svět děti, které by generovaly peníze na důstojné důchody svých rodičů... Víte, já mám strašnou chuť odpovídat na vaše otázky úplně jiným tónem, ale dal jsem se na dráhu komunální politiky, součástí které je dialog. A tak jej musím vést i s lidmi, kterým vůbec nerozumím. Je to mnohdy ubíjející, ale je to výzva. Říkám si, že čím déle bude vedení Kojetína takto jednotné, jako v jeho porevoluční historii ještě nebylo, a bude dál a dál usilovat o rozvoj města, tím déle bude naše okolí vytvářet jakousi kontrastní látku pro vnějšího pozorovatele.

V rybníce to chodí tak, že žádný líně se pohybující tolstolobik šťice její záměr nenaruší. Než si totiž všechno důkladně rozmyslí, dravá štika už má splněno.

Co přinese tedy působení Amazonu Kojetínu samotnému?

Pracovní příležitost, kde i člověk s pouze základním vzděláním vydělá přes 30 tisíc čistého. Obrovský nárůst cen nemovitostí (to už se částečně stalo), a na to navazující bariéra pro obchod s chudobou. Tedy redukce počtu obyvatel, kteří na pracujících lidech jen parazitují. Silného partnera pro radnici, finančně podporujícího celou řadu akcí pořádaných městem, či neziskovými organizacemi (moje kolegyně ze středočeské Dobrušky si spolupráci s Amazonem nemůže vynachválit). Významným benefitem je daň z nemovitostí, která skončí přímo v rozpočtu města. U tak velké budovy budeme schopni za odvedenou daň opravit každoročně chodníky v jedné ulici, například. To je rovněž poměrně příjemné.

Já jsem před časem pro jedno z médií vyslovil, že Kojetín má ambice stát se štikou v regionu. Tehdy mi to jen tak přinesla slina na jazyk, později mi ale spontánní výrok přirostl k srdci. Od té doby jsem tuto formulaci použil mnohokrát a ze sta procent si za ní stojím. V rybníce to chodí tak, že žádný líně se pohybující tolstolobik šťice její záměr nenaruší. Než si totiž všechno důkladně rozmyslí, dravá štika už má splněno.

Kojetín byl kdysi krásným městem s pozoruhodnou historií, bohatou kulturní tradicí a významem pro celý region. A zase jím bude. Nestane se to hned, ale krok po kroku to dokážeme. Pokračování příště. /úsměv/

Díky za rozhovor, přejeme vám v boji s nepřízní okolí mnoho zdaru!

-rrkz- foto: MatesKojetín

Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA KOJETÍNA

Rada Města Kojetína se na své 77. schůzi konané dne 10. května 2022 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **vzala na vědomí** informaci Miloslava Oulehly k akci pořádané ke Dni vítězství – ukončení 2. světové války, v poledních hodinách dne 6. 5. 2022 na Masarykově náměstí v Kojetíně; Rada města Kojetína nepovažuje za pořadatele uvedené akce Město Kojetín,
- **schválila** uzavření smlouvy o vykonání přezkoumání hospodaření města Kojetína za rok 2022, mezi Městem Kojetínem, jako „zadavatelem“ a firmou OL AUDITING, s. r. o., jako „zhotovitelem“ za celkovou cenu 72.000 Kč + DPH,
- **schválila** rozpočtové opatření č. 10/2022, kterým se:
 - zvysují výdaje o 1 328,40 tis. Kč
 - zvysuje financování o 1 328,40 tis. Kč,
- **schválila** zveřejnění záměru pronájmu parkovacího místa č. 24 v garážovém stání domu na ulici Sladovní 1309, Kojetín, Kojetín I-Město, za podmínek nájmu na dobu neurčitou, výši měsíčního nájemného min. 577 Kč + DPH v platné základní sazbě při parkování jednoho vozidla na parkovacím místě a min. 850 Kč + DPH v platné základní sazbě při parkování dvou vozidel na jednom parkovacím místě, motorové vozidlo nesmí mít instalováno LPG nebo CNG, a v případě, že nájemce bytu k němuž je parkovací místo přiřazeno projeví zájem o pronájem tohoto parkovacího místa, bude nájemní smlouva k tomuto parkovacímu místu ukončena,
- **schválila** změnu odpisového plánu Školní jídelny Kojetín, p. o. na rok 2022,
- **souhlasila** s přijetím finančního daru v hodnotě 20.000 Kč od firmy TECHNIS Kojetín spol. s r. o., Domem dětí a mládeže Kojetín, příspěvkovou organizací, na nezbytné výdaje při Aktivitách pro děti cizinců migrujících z Ukrajiny 2022,
- **schválila** podání žádosti do programu Ministerstva průmyslu a obchodu operačního programu Národního plánu obnovy, zaměřené na energetické úspory objektů v majetku měst, obcí a rozvoj regionů „Rekonstrukce veřejných budov“, na investiční akci „Zateplení a stavební úpravy MŠ Hanusíkova v Kojetíně-energetické úspory“,
- **souhlasila** s realizací investiční akce s názvem „Zateplení a stavební úpravy MŠ Ha-

- nusíkova v Kojetíně energetické úspory“, v případě udělení dotace bude předloženo zastupitelstvu ke schválení,
- **schválila** uzavření smlouvy o umístění a provozování kontejnerů mezi ELEKTROWIN a. s. a Městem Kojetín,
- **schválila** uzavření dodatku:
 - 1) Dodatek č. 16 ke smlouvě o poskytování odborných služeb, 2) Dodatek č. 12 ke smlouvě o obstarání správy a provozu sběrného dvora odpadů a smlouvy o výpůjčce, 3) Dodatek č. 2 ke smlouvě o obstarání správy a provozu veřejných pohřebišť, 4) Dodatek č. 5 ke smlouvě o zajištění činností a služeb spojených s údržbou nemovitostí ve vlastnictví Města Kojetín, jejichž předmětem je změna ceníku služeb u vozidel a strojů o „palivový příplatek“, u dodatku ad 1) úprava ceny za sečení trávy a doplnění pravidelných kontrol herních prvků na naučné stezce Biocentrum Kojetín, mezi Městem Kojetín a TECHNIS Kojetín spol. s r. o.,
 - **schválila** uzavření smlouvy o dílo č. 15/2022 k investiční akci „Oprava MK – pokládka asfaltového betonu na ulici Tvorovská“, mezi objednatelem Městem Kojetín a zhotovitelem TECHNIS Kojetín spol. s r. o., za nabídkovou cenu 412.770,24 Kč bez DPH,
 - **schválila** uzavření smlouvy o dílo č. 14/2022 k investiční akci „Oprava MK – pokládka asfaltového betonu v obci Kovalovice“, mezi objednatelem Městem Kojetín a zhotovitelem TECHNIS Kojetín spol. s r. o., za nabídkovou cenu 306.542,90 Kč bez DPH,
 - **souhlasila** s místem a termínem zápisu k předškolnímu vzdělávání cizinců, kterým byla v ČR poskytnuta dočasná ochrana dle zákona č. 65/2022

- Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny, vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, do Mateřské školy Kojetín, příspěvková organizace, od školního roku 2022/2023: ve čtvrtek 2. 6. 2022, 9.00–14.00 hodin, v budově MŠ Kojetín, Hanusíkova 10, Kojetín, Kojetín I-Město,
- **vzala na vědomí** stanovení měsíční výše úplaty za předškolní vzdělávání v Mateřské škole Kojetín od 1. 9. 2022, ve výši 400 Kč měsíčně/dítě,
- **vzala na vědomí** přerušení provozu Mateřské školy Kojetín, příspěvkové organizace – v termínu od 18. 7. 2022 do 12. 8. 2022,
- **schválila** vyřazení majetku (stavby, budovy – účet 021) – sloupů veřejného osvětlení v ulici Rumunská a Kroměřížská, dle návrhu hlavní inventarizační komise, ze dne 2. 5. 2022,
- **vzala na vědomí** informaci Domu dětí a mládeže Kojetín, příspěvkové organizace, k dotacím na Adaptační skupiny pro děti cizinců migrujících z Ukrajiny a **souhlasila** s případným předložením zdůvodněné žádosti o navýšení příspěvku v případě, že činnosti spojené s adaptací nebude možné pokrýt v rámci schváleného příspěvku,
- **vzala na vědomí** informaci tajemníka o výsledku výběrového řízení na vedoucí/ho odboru VVŠK Městského úřadu Kojetín,
- **souhlasila** s užitím znaku města Kojetína Agenturou API s. r. o. v rámci propagace her X. Letní olympiády dětí a mládeže 2022, pořádaných Olomouckým krajem společně s Českým olympijským výborem, ve dnech 26. až 30. 6. 2022.

Starosta města Kojetína

zve na

24. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA KOJETÍNA

které se uskuteční
v úterý 21. června 2022 od 16 hodin

v sále Vzdělávacího a informačního centra,
Masarykovo náměstí 8.

Leoš Ptáček, starosta města

INFORMACE PRO OBČANY

Zvýšení kvality a dostupnosti služeb vedoucí k sociální inkluzi (4. výzva)

Projekt: Pořízení automobilů pro účely poskytování sociální služby Kojetín

Tento projekt byl spolufinancován Evropskou unií – Evropským fondem pro regionální rozvoj v rámci Integrovaného regionálního operačního programu.

Účel projektu

Účelem projektu bylo pořízení dvou automobilů pro zajištění mobility a dostupnosti pečovatelské služby a odborného sociálního poradenství „Poradna pro seniory“, které Centrum sociálních služeb poskytuje. Na základě výběrového řízení byla vybrána společnost SAMOHÝL MOTOR a. s., provoz SAMOHÝL ZLÍN, která automobily dodala.

Popis projektu a cíle

Město Kojetín se přihlásilo do 4. výzvy MAS Střední Haná s názvem „Střední Haná – IROP – Zvýšení kvality a dostupnosti služeb vedoucí k sociální inkluzi“.

Projekt řešil rozvoj sociálních služeb (které zrealizovalo Centrum sociálních služeb Kojetín), ve městě Kojetíně a jeho katastrálním území (Kovalovice, Popůvky), a toto území se nachází v lokalitě MAS Střední Haná.

Cílem projektu bylo pořízení dvou automobilů, z nichž jedno je se speciální úpravou pro imobilní osoby na vozíčku, a to za účelem zkvalitnění poskytování sociálních služeb v Kojetíně v rámci pečovatelské služby a odbor-

ného sociálního poradenství „Poradna pro seniory“.

Pečovatelská služba (terénní a ambulantní) poskytuje pomoc osobám, které z důvodu věku, chronického onemocnění nebo tělesného postižení mají sníženou soběstačnost a ocitly se v nepříznivé sociální situaci, jež vyžaduje pomoc jiné osoby. Služba je poskytována v jejich domácnosti popřípadě v sídle poskytovatele pečovatelské služby, a to na základě individuálních potřeb. Poskytování pečovatelské služby v domácnostech uživatelů na území města Kojetína a jeho místních částí Kovalovice a Popůvky umožňuje těmto lidem setrvat co nejdéle ve svém přirozeném domácím prostředí, s úsilím o zachování vlastní soběstačnosti, běžných aktivit a zvyklostí.

Odborné sociální poradenství „Poradna pro seniory“ (terénní a ambulantní) bezplatně podporuje uživatele prostřednictvím kvalifikovaného sociálního pracovníka v tom, aby znali svá práva i povinnosti, uměli účinně vyjádřit své potřeby a požadavky, byli schopni řešit svou nepříznivou sociální situaci vlastními silami. Dále také podporuje a pomáhá osobám pečujícím o staré a nemocné lidi. Poradna pro seniory pomáhá uživatelům služby zvýšit jejich dovednosti, znalosti a právní povědomí.

Realizací projektu došlo nejen k rozšíření vozového parku pro poskytování zaregistrovaných sociálních služeb, ale i ke zvýšení kvality služeb poskytovaných Centrem sociálních služeb Kojetín p. o.

Datum zahájení realizace projektu: leden 2022

Datum plánovaného ukončení projektu: červen 2022

Řídící orgán: Ministerstvo pro místní rozvoj

Příjemce dotace: Město Kojetín

Dodavatel: Samohýl motor a. s., provoz Samohýl Zlín

K. Jemelková, FO MěÚ Kojetín

Místní akční plán rozvoje vzdělávání III pro ORP Přerov

Registrační číslo projektu CZ.02.3.6 8/0.0/0.0/20_082/0021150

Cílem daného projektu je podporovat společné plánování a sdílení aktivit v ORP Přerov vedoucí ke zlepšení kvality vzdělávání v mateřských a základních školách. Bude podpořena spolupráce zřizovatelů, škol a ostatních aktérů ve vzdělávání včetně organizací neformálního vzdělávání, to znamená společné informování, vzdělávání a plánování partnerských aktivit

pro následné společné řešení místně specifických problémů a potřeb a vyhodnocování přínosů spolupráce.

Hlavní cíl projektu ORP Přerov je naplňován realizací těchto činností:

A1 Rozvoj a aktualizace místního akčního plánu

A2 Evaluace procesu místního akčního plánování

Dílčí cíle ORP Přerov:

Dílčí cíl 1. Systémové zlepšení řízení mateřských a základních škol prostřednictvím začleňování dlouhodobého místního plánování jako nástroje ke kvalitnímu řízení škol.

Dílčí cíl 2. Sdílené porozumění cíli: orientace na kvalitní inkluzivní (společné) vzdělávání.

Dílčí cíl 3. Zavádění řešení pro snižování nerovností ve vzdělávání uvnitř škol a v území – dostupnost kvalitního vzdělávání pro každé dítě/každého žáka v inkluzivní škole.

Dílčí cíl 4. Zlepšení spolupráce s rodiči, zřizovateli a veřejností, zlepšení spolupráce v území a využívání místních finančních zdrojů pro rozvoj vzdělávání dětí a žáků.

Regionální agentura pro rozvoj Střední Moravy

Rod Lambotových

3 Strany Zimnja
Jan Mikal Brenovsky
Karel Sivakoff
Karel Slanec

Příjmení Zlambot patří ke skupině příjmení, tvořených z ustrnulých předložkových pádů místních jmen. Domnívám se, že Pavel přišel z Lambot a při absenci příjmení byl při zápisech určitou dobu psán Zlambot (z Lambot). Na jihu Belgie, poblíž francouzských a lucemburských hranic, uprostřed mezi valonskými městy Bouillon a Betrix, vzdálenými od sebe 14 kilometrů, je poblíž řeky Mázy oblast Côte Lambot (49,8°N, 5,2°E). V této oblasti a jejím širším okolí, včetně Francie, se příjmení Lambot vyskytuje řádově ve stovkách (viz web LinkedIn). V České republice je v současnosti dvanáct nositelů tohoto příjmení.

Jacob	Lambert & Zehlf.	-	-	-	-	-	v. d. S.
Birnig	-	-	-	-	-	-	S. Z.
Birnig	-	-	-	-	-	-	H. H.
Zerüfgenig	-	-	-	-	-	-	i. g. e. S.

Z kusých záznamů lze doložit, že Pavel Lambot měl syna Jana, který se narodil po roce 1627 a zemřel před

rokem 1700, protože když v únoru roku 1700 měli ve stejný den svatbu jeho syn Jan a dcera Dorota, byl psán již jako zemřelý. Mimo Jana a Doroty, měl Jan další tři doložené děti

a to, syna Františka a dcery Veroniku a Magdalenu.

Pokračovatelem rodu se stal Jan, který se narodil kolem roku 1675 a v únoru roku 1700 se oženil „...s poctiwau dieweczkau Lydu s Przibora (dcerou) Gakuba Stawancze“.

Dorota, narozená kolem roku 1680, se vdala ve stejný den jako její bratr Jan, tj. 12. února roku 1700, za Matěje Prochásku.

František, švec, narozený kolem roku 1680, se oženil v červenci roku 1703 Barborou, dcerou již zemřelého Jana Tichého z Kojetína. Ve svatební smlouvě se uvádí, že „...materz pak zenichowa gich spolecznie do dne do roka na swym chlebie wiziwiti chce, a po roce gemu dům ze wssim przislussenstwim odvesti se zawazuje...“. František tedy zůstal hospodařit na rodné chalupě v Olomoucké (Tovačovské) ulici.

Veronika (Weruna), narozená kolem roku 1685, se provdala v červenci roku 1704 za Martina, syna Jana Čermáka z Kojetína. Podle svatební smlouvy vnáší Veronika do manželství „...k nowimu gospodarzstwi...“ dvě krásy „czerweny“ a jedno hříbě roční. Magdalena, narozená snad mezi roky 1685 až 1690, se provdala v červenci roku 1709 za vdovce Jiřího Čaju (Czaga) z Kojetína. Při sepsání svatební smlouvy jsou přítomni, mimo jiných osob, taktéž její bratři Jan a František. Do nového hospodářství dostává Magdalena dva kusy polí po svém zemřelém otci a od matky dva kusy hovězího dobytka.

Pokračovatel rodu Jan, narozený kolem roku 1675, měl s manželkou Ludmilou (Lydou) Stavancovou zřejmě několik dětí, z nichž doložení jsou syn Jan, švec, narozený kolem roku 1700, protože v matrice úmrtí je uveden, že zemřel, zaopatřen svátostí umírajících, v prosinci roku 1761 ve věku 60 let, dále Antonín, narozený v červnu roku 1708, o kterém nejsou další zprávy a František, narozený v roce 1714, švec, který se v lednu roku 1743 oženil s 22letou Barbarou Živnou, kteří měli osm dětí. František zemřel v roce 1762. V další generaci tato větev rodu Lambotových vymřela.

Jan, narozený kolem roku 1700, se poprvé oženil v říjnu roku 1729. Jeho manželkou se stala Apolonie, dcera Mikuláše (Nicolai) Kleinera. S Apolonií měli pouze syna Jakuba, ševce, narozeného v dubnu roku 1732. V prosinci roku 1733 však Apolonie ve věku

37 let zemřela. Jakub se v lednu roku 1735 oženil s 20letou Růžnou Panícovou, s níž měl osm dětí, z nichž pouze dvě dcery se provdaly, Mariana za Františka Gardavského a Kateřina za Josefa Vavroucha. Ostatní děti se nedožily dospělého věku. Tím tato větev Lambotových vymřela.

Jan se tedy v srpnu roku 1736 oženil podruhé a jeho manželkou se stala bohatá 22letá Anna, dcera Jiřího Čanka z Kroměřížské ulice, staré číslo 15, nové 105. V listopadu roku 1737 se jim narodila dcera Eliška, která v prosinci téhož roku zemřela, dále se v březnu roku 1741 narodil Josef, posledního března roku 1744 František a v lednu roku 1746 Karel, o kterém nejsou další

zprávy. Josef a František se stali pokračovateli dvou větví rodu.

František, narozený v březnu roku 1744, švec se dvakrát oženil. Jeho první manželkou se stala v září roku 1766 Barbora, dcera již zemřelého Jakuba Veselého. Měli celkem třináct dětí, z nichž šest synů zemřelo v dětském věku. Dvě děti se narodily ještě před svatbou. Dospělého věku se dožili a rodiny založili, v únoru roku 1764 druhorozený František, dále Dominik, který se narodil v červenci roku 1777 a v září roku 1778 se narodil syn Jiří. František, narozený v únoru roku 1764 byl ženatý třikrát. V červenci roku 1794 si vzal za manželku Františku Kočičkovou, v srpnu roku 1810 Františku Šimovovou a v červnu roku 1822 Antonii Čermákovou. Se všemi manželkami měl děti, avšak vysoká úmrtnost potomků způsobila, že Františkova rodová větev v polovině 20. století vymřela. Stejný osud měli i potomci jeho bratru Dominika a Jiřího.

Pravnuk Františka, Leopold, narozený v listopadu roku 1866, ženatý s Marií Trefilovou, byl ve věku 88 let, podle Kojetínských kronik, zabit v době osvobození Kojetína dne 5. května roku

1945 na zahradě německým vojákem. Dominik, narozený v červenci roku 1777, byl bohatý měšťan, barvíř, bydlící na kojetínském náměstí, číslo 37. Byl dvakrát ženatý, a to od srpna roku 1797 s Annou Kužmovou, s níž měl osm dětí, z nichž syn Jan, barvířský pomocník odešel ve 20 letech do Uher a nikdy o sobě nedal vědět. Až v roce 1891 byla tiskem vydána výzva, aby každý, kdo o něm něco ví, sdělil zprávu Okresnímu soudu v Olomouci. Žádná informace nebyla podána, a proto jej soud prohlásil k 1. lednu roku 1870 za mrtvého. Podruhé se Dominik Lambot oženil v lednu roku 1822 s Annou Záblackou, ale manželství bylo bezdětné.

Františkův bratr Josef Lambot, syn Jana a Elišky Čankové, narozený v březnu roku 1741, švec, se oženil v červenci roku 1763 s 19letou Terezií, dcerou Josefa Čermáka. Založili rodovou větev, jejíž potomci přežili do dnešní doby.

V červnu následujícího roku se jim narodil jediný syn Jan, o kterém však nejdou další záznamy. Terezie v srpnu roku 1765 ve věku 21 let, zemřela. Proto se Josef koncem ledna roku 1766 oženil podruhé a jeho manželkou se stala 24letá Mariana, dcera Jiřího Doležela z Kojetína. V manželství se mezi roky 1767 až 1789 narodilo 13 dětí, z nichž dospělého věku se jich dožilo pět a rodiny založili synové Vincenc narozený v únoru roku 1768 a Jiří, narozený v říjnu roku 1786.

Jiří byl dvakrát ženatý. Jeho první manželkou byla Josefa, dcera již zemřelého Martina Bíbra, kojetínského předměšťana, kterou si jako 30letou vzal v srpnu roku 1808. Spolu měli pět dětí, z nichž Matouš, narozený v roce 1816 a Petr, narozený v roce 1810 založili rodiny, avšak jejich potomci dílem v dětském věku zemřeli a ostatní děti neměli, takže tato větev rodu Lambotových

vymřela po meči i přeslici. Jiří se ve věku 64 let v květnu roku 1850 oženil podruhé s 61letou Annou, vdovou po Josefu Vymazalovi, která byla dcerou Antonína Wegráse?, ale toto manželství bylo bezdětné.

Vincenc Lambot, narozený v únoru roku 1768, předměšťan, se v srpnu roku 1796 oženil s 21letou Josefou, dcerou Jana Polkovského, kojjetínského předměšťana. Mezi lety 1797 až 1810 se jim narodilo osm dětí, z nichž čtyři zemřely v dětském věku. Vincenc zemřel v březnu roku 1833 na úplavici a jeho manželka Josefa již v únoru roku 1826 ve věku 50 let na tuberkulózu. Z jejich zbylých dětí se pokračovateli rodu stali synové František, narozený v říjnu roku 1801 a Vincenc, který se narodil v březnu roku 1806.

František, tkadlec, se v lednu roku 1827 oženil s 26letou Annou, dcerou Františka Vojtky z Kojetína. V manželství se narodily tři děti, které zemřely v dětském věku a tato větev rodu Lambotových vymřela. František zemřel v říjnu roku 1831 ve věku 30 let na choleru.

Vincenc, narozený v březnu roku 1806, tkadlec, se oženil v listopadu roku 1829 s 20letou Josefou, dcerou Jana Mořického. V jejich manželství se narodilo sedm dětí, z nichž čtyři dcery v dětském věku zemřely.

Jediný syn Vincenc, narozený v září roku 1849, se stal pokračova-

telem rodu. V září roku 1893 se oženil s 23letou Františkou, dcerou Jana Chyby. Bydleli v dnešní Tyršově ulici (dříve Žebračka), číslo 91, kde se jim narodily tři dcery a dva chlapci, z nichž jeden, Vincenc, zemřel záhy po narození. Dcera Vincencie, narozená v dubnu roku 1882, se provdala v roce 1901 za Jana Gardavského a druhá dcera Josefa, narozená v březnu roku 1887, se provdala, v roce 1909, za Augustinu Sázela. O třetí dceři Marianě, narozené v červnu roku 1877, nejsou záznamy. Vincenc Lambot zemřel ve věku 77 let v únoru roku 1927.

Jeho jediný syn Jan, narozený v červenci roku 1879, se v květnu roku 1908 oženil s 25letou Marií, dcerou Karla Němečka, rolníka z Kojetína. Měli čtyři děti, dvě dcery a dva syny. Jejich starší dcera Anna, narozená v červenci roku 1908, se v roce 1928 provdala za Josefa Štastníka, o Marii, narozené v roce 1910 nejsou záznamy. Syn Jan, narozený v listopadu roku 1917 byl dvakrát ženatý, z prvního manželství se narodily dvě dcery, Jana a Jarmila, které se provdaly do Aše, z druhého manželství se narodil syn Jiří.

Starší Janův syn, Vincenc, narozený v říjnu roku 1912, se v roce 1940 oženil s dvacetiletou Emilií Haspalovou z Kojetína. V manželství se narodily čtyři děti – Jan, Marie, Josef a Miroslav. Nejstarší Jan se oženil s Růžnou Plesníkovou a měli syna Jana (ten

má syna Kryštofa a dceru Natálii). Marie se provdala za Miroslava Podaného, poté za Milana Rumlíka, a měla čtyři děti, z toho tři dcery a syna, který zemřel v mladém věku. Josef tragicky zemřel ve svých osmnácti letech. Miroslav se oženil s Jaroslavou Juřenovou, měli dceru Miroslavu a syna Jaroslava, který má syna Adama, pokračovatele kojjetínského rodu, jako šestnáctý v pořadí od Pavla Lambota, narozeného kolem roku 1530.

Členové rodu Lambotových byli rolníky, mnozí byli ševci, barvíři a někteří řezníky.

Adresář města Kojetína z roku 1934 uvádí následující rodiny Lambotových:

- *Lambot Leopold, rolník, Vyškovská 389, (dále zde v roce 1921 bydlela jeho matka Františka, narozená v prosinci roku 1842 a schovanec Jan Nuc, narozený v březnu roku 1914),*

- *Lambotová Marie, při domácnosti, Olomoucká 293, (rozená Trefilová, v roce 1921 již rozvedená a bydlela u svých rodičů),*

- *Lambotová Marie, rolnice, Tyršova 98, (zde bydlel v roce 1921 Jan Lambot, narozený v červenci roku 1879 s manželkou Marií, dcerami Annou a Marií a syny Vincencem a Janem, v druhém tzv. bytě bydlel Čeněk (Vincenc) Lambot, narozený v lednu roku 1850 s manželkou Františkou).*

Miloš Krybus (pokračování příště)

PAMĚTNÍ KNIHA OBCE KOVALOVICE U KOJETÍNA (NA POKRAČOVÁNÍ)

Rok 1938

Leden: (Počasí) Do 10. ledna dosti silně mrzne, potom odměk táje, zima mírná. 29. 1. vichřice s metelíci a do konce jen přimrazky. Únor: Počátek února mírné noční mrazy, na den slunečno až do 27. 2., 28. 2. se vítr obrátil teplejší a přestalo mrznout. Březen: Až do 17. 3. mírně proměnlivo, 18., 19. 3. noci chladné, na den však teplo, 24. a 25. 3. pěkně teplo, odpo. vzdálená severní bouře (hřmí), 27. a 28. 3. se ochladilo, 29. 3. již teplejší vítr a teplo až do konce. Duben: Začíná chladnými větry, zvláště 3. a 4. 4. sněhové fujavice, které se střídají s nočními mrazy, zvláště silné mrazy byly 11. dubna a 20. dubna byl tak silný mráz, že vše, co kvetlo, spálil, i voda byla zamrzlá, po 20. dubnu ještě fujavice, ku konci měsíce tepleji a 30. 4. odpo. bouře s lijákem. Květen: 1. 5. dopol. pošmourné, odpo. slunečno, 2. 5. a následující dny deštivo. 9. 5. šedivý

mráz, 12. a 13. 5. ještě šedivé mrazíky, na den slunečno, 14. 5. se oteplilo a 20. 5. při dolním větru menší dešť, 21. 5. teplo, dusno, bouřlivé, 25. 5. chladno, prší skoro celý den. 30. 5. jihužáp. vítr, odpo. deštivo. Červen: Začátek června byl teplý a bouřlivý i deštivý až do 18., kdy se ochladilo (na Králíckém Sněžníku napadl sníh), 20. června zase teplo, horko, sucho až do konce měsíce. Červenec: 1. 7. silný jihužáp. teplý vítr, horko, sucho, pak teplo, slunečno s menšími dešťíky až do 9. 7., kdy se ochladilo a zamrazilo a pršelo celou noc, následující dny bouřlivé, deštivo, chladno s přeháňkami až do 14. 7. se počasí změnilo, 15. 7. již teplo, slunečno, horko, 18. 7. bouře s lijákem, pořádně namoklo, 19. 7. žně v plném proudu, 20. 7. proměnlivo, mírně teplo, 21. 7. náchylné k dešti, ze 24. na 25. 7. v noci vydatný dešť, 26. 7. velmi pěkně slunečno, horko, 29. 7. bouře s menším deštěm

(udeřilo do mandele blízko obce), 31. 7. odpo. bouře s velkým lijákem. Srpen: Zase bouře s menším deštěm, 2. 8. ještě bouře však vzdálená, u nás neprší, dalších deset dní velmi pěkně teplo (sváží se) až 12. 8. odpo. velká bouře s lijákem od jihovýchodu, 14. a 15. 8. prší skoro celé dny, 17. 8. proměnlivo deštivo, 19. 8. slunečno, dolní teplý vítr, 20. 8. teplo dusno, 21. 8. sparno celý den, večer hrozná bouře s lijákem a velkou vichřicí, která polámala spoustu stromů a orážela skoro všechno ovoce. 22., 23., 24., 25., 26. 8. prší stále denně až do 28. 8. pěkně slunečno, 29. 8. dvě bouře denně, dopol. velký lijavec, odpo. menší dešť i v noci, 31. 8. dopol. slunečno, odpo. bouře s menšími prškami zase i v noci. Září: 1. 9. prší celý den a celou noc, 3. 9. pěkně (následkem velkých dešťů řeka Morava vylila se přes silnici k Chropyni a zaplavila pole i luka), další dny deštivo až do 16. 9. se ochladilo,

odpol. slunečno a pěkně až do 30. 9. pošmurno (suší se otavy i str. jetele). Říjen: Až do 5. 10. deštivo, pak pěkně slunečno (začíná se kopat řepa), od 6. až do 10. 10. přeháňky, 12. 10. se ochladilo, 15. 10. – 18. 10. od rána až do poledne velké mlhy, odpol. slunečno, 19. a 20. 10. deštivé přeháňky, 22. až 24. 10. chladný severozáp. vítr, zimno, 26. 10.

zase chladno, 27. 10. deštivo celý den, 28. a 29. 10. mlhavo deštivo, přeháňky, 30. a 31. 10. pěkně slunečno, tepleji. Listopad: 1. a 2. 11. proměnlivo deštivo, ale teplo, 6. 11. prší hned z rána a celý den, od 7. do 14. 11. pochmurno mlhavo (stále ještě bez mrazu, jiriny kvetou), 15. 11. dopol. mlhavo, odpol. slunečno, 16. a 17. 11. velká mlha, pak prší, 19. 11. z rána šedivá rosa, proměnlivo, 20. 11. šedivý mrazík, chladno, 21. 11. velký studený víchř i v noci 22. – 26. 11. střídavě slunečno, 28. – 30. 11. pošmurno. Prosinec: Mlhavo, pošmurno 4. a 5. 12. z rána mrazíky, 6. 12. dopol. padá sníh, odpol. táje, 7. a 8. 12. slabě mrzne, 9. 12. táje mírně, 15. 12. vítr se obrátil severových. studený, 16. 12. silně mrzne, 17. 12. krutá zima, 21. 12. zima trochu polevila, 23. 12. poprašek sněhu, 24. 12. od rána sněží, metelice, od 25. do 29. 12. sibiřská zima, menší závěje, 30. a 31. 12. zima trochu polevila, mírně.

Důležité události v naší obci a jiné

Leden: 23. 1. volba honebního výboru, 24. 1. schůze civilní protiletectvé obrany (poslech občanů na přednášce z radia v hostinci č. 24). 25. ledna večer na severu a severozápadě viditelná polární záře od 20 do 22 hodin. 31. ledna přednáška radiem.

Únor: CPO zatemnění

Březen: 7. března se začalo u nás všeobecně set. 6. 3. sehrála „Omladina“ divadelní představení (Anton, nezlob) ve prospěch Hasičského sboru. V březnu koupil Jos. Zahradníček domek býv. obchod po zemř. Anně Nétkové za 14 000 Kč, z toho asi 1/3 zahrady odprodal Stan. Opluštilovi za 6 000 Kč. 20. 3. sehrály školní děti v hostinci č. 24 divadelní představení „Vodníkova pišťalka“. 25. 3. vzdálená severní bouře, hřmí i u nás. 25. 3. již kvetou u nás meruňky. 27. 3. pořádal kaplan s dětmi v hostinci č. 24 loutkové divadlo.

Duben: 3. 4. byl tak silný vítr, že vyvrátil rozhlednu za býv. povětrným mlýnem. 11. 4. a 20. 4. silné mrazy až -10° (mrazová pohroma ovocných stromů). 30. 4. hrálo pojízdné cestující kino.

Květen: 1. 5. ještě kino. 4. 5. projednáván soudní spor o chodník (na místě samém). Chodník jest zase přístup veřejnosti. 25. 5. byl povolán do služby jeden ročník záložníků čsl. branné moci. 29. 5. volba obec. zastupitelstva. Kandidátky byly čtyři. Republikáni, Nár. socialisté, republikánští zaměstnanci a Lidovci. Platných hlasů bylo odevzdáno celkem 200. Republ. dostali 103 hlasy, Republ. zaměst. sedmáct hlasů, nár. soc. 59 hlasů a lidovci 21 hl. Takže dostali Republ. šest mandátů, zaměst. jeden mandát, nár. soc. čtyři a lidovci jeden mandát.

Červen: Začátkem června začala u nás v naší obci slintavka a kulhavka, která místním občanům i v okolí natropila mnoho škody. 21. 6. náhlé protiletectvé cvičení v celém okrese.

Červenec: 16. 7. začaly u nás v naší obci tohoto roku žně. 27. 7. se začalo u nás mlátit strojem. V červenci koupil Met. Sázel od Aug. Uhýrka polovici panské stodoly.

Srpen: 28. 8. konec slintavky a kulhavky. Obec otevřena.

Září: Od 1. 9. začal u nás vyučovat p. učitel Horák z Popůvek. 14. 9. spor s Německem. Počalo se rukovat na vojnu. 23. 9. vyhlášena všeobecná mobilizace čsl. branné moci. Rukuje dvacet ročníků do čtyřiceti let. Rukují i koně, u nás v obci zbyli jen tři. Ještě týž den odrukovalo od nás asi třicet občanů. Zavedeny hlídky protiletectvé ve dne i v noci. Nařízeno úplné zatemnění. Při

CPO byla služba pořádková, asanační, samaritká a pozorovací. Zakoupeny byly také pro členy CPO plynové masky. Našimi občany byl také hlídán most přes řeku Hanou za Popůvkami (Křenovice, Popůvky a Kovalovice). Po odstoupení sudetoněmeckého území Německu dne 30. září zrušeno bylo nařízení zatemňovací i hlídky.

Říjen: 5. 10. vzdal se prezident Beneš prezidentského úřadu. 15. 10. vojsko se pomalu vrací domů.

Listopad: 5. 11. Maďaři zabírají část již. Slovenska a Poláci část Těšínska. 20. 11. v dolním hostinci nový hostinský, prý z Kostelan. 26. 11. a 27. 11. v horním hostinci č. 24 hraje cestující pojízdné kino.

Prosinec: 1. 12. ještě kino. 3. 12. Mikulášská zábava (dolní hostinec). 6. 12. prodávala obec olše ve zmole na palivo. 28. 12. nařízena volba starosty. Starostou zvolen opět Jos. Foltýn, říd. učitel, náměstkem Boh. Miller a Fr. Šimčík a Oldř. Srbecký radními.

Povšechný ráz roku 1938

Rok 1938 byl více mokřý než suchý. Jaro bylo pro polní práce v hospodářství velmi příznivé, poněvadž se mohlo časně a dobře sít. Mnoho řepy bylo zaseto již v březnu, to však bylo velkou chybou. Následkem pozdních dubnových mrazů byla skoro jedna třetina řepy vyrostlé a květ ovoc. stromový spálen. Nebylo vůbec skoro žádných ořechů, meruněk, velmi málo třešní, švestek, jablek a hrušek. Léto bylo teplé a vlhké, jenže na rolnictvo přišla zase pohroma v podobě slintavky a kulhavky, která hrozně řádila po celé zemi Moravsko-Slezské u dobytka hovězího, vepřového i koz. Průběh její v některých hospodářstvích byl slabší, někde silnější. I u nás uhynulo několik kusů dobytka. Obilí bylo pěkné a vzrostlé, také byl pěkný čas o žních, že se dobře usušilo a posváželo i dosti dobře sypalo. Podzim přišel ve znamení dešťů, proto podzimní setba se zpozdlila a země se kopaly za mokra a také mnoho hnily. Řepy se vykopaly za pěkného počasí i odvoz byl velmi dobrý. Po řepách bylo ještě pěkně teplo, proto se ještě mnoho selo a orati se mohlo až do polovice prosince.

Z hlediska celostátního byl rok 1938 pro naši republiku a náš národ tragický. Na nátlak velmocí (Francie a Anglie jako spojenci), Itálie a Německa stala se naše republika obětí beránkem, musela vydat Německu celé území obývané Němci v Čechách i na Moravě (též mnoho vesnic i měst úplně českých), Polákům Těšínsko a Maďarům část již. Slovenska a Karpatské Rusi a to bez jediné rány, ačkoliv byla dobře opevněna i vyzbrojena. V případě opačném by uvedené velmoci zbraně obrátily proti nám. Aby zachráněn byl evropský mír, proto se naše republika odhodlala k této oběti, při níž naše armáda musela jen skřípati zuby.

Rok 1939

Počasí povětrnost

Zima od nového roku byla mírná jen s menšími mrazíky, dešťovými a sněhovými přeháňkami i v březnu, proto pro jarní práce nepříznivá. V důsledku toho se selo až začátkem dubna. Jaro bylo deštivé a chladné, ku konci května napadl ještě na horách sníh. Léto začíná chladem, teplota však později stoupá. Se stoupající teplotou začínají i bouře a to tak velké a hrozné, že takových není pamětníka. Dvě i tři bouře za jediný den není nic zvláštního.

Vichřice při bouři dne 6. srpna vyvracela stromy i s kořeny a silné v průměru 20 cm lámala jako stébla. Žně začaly u nás 19. července a 20. jsou již v plném proudu. Podzim začal krásným slunným počasím, později však přišly deště a chladna, ku konci září i šedivé mrazíky. Následkem dešťů byla zpožděna i podzimní setba a sklizeň řepy se odbyvala za velkého bláta a mokra. V listopadu již přicházejí dosti silné mrazíky. Zima začala až 16. prosince, kdy začalo mrznout, zpočátku mírně, ku konci měsíce ale pořádně. Celkem byl rok 1939 více mokřý než suchý, obilí méně sypalo (následkem dlouhotrvajících dešťů i porostlo v mandelích) jako roku předešlého, řepa měla i menší cukernatost, zato ovoce bylo poměrně více.

Pamětihodné a důležitéjší zprávy

28. ledna pořádán u nás první maškarní ples. Ku konci února prodal Jos. Čičatka čís. 3 býv. panský domek Cyr. Koníčkovi z Holešova.

Počátkem měsíce března byl k nám dosazen, na krátký čas, třetí učitel Přidal. 16. března sjednán naší vládou s Německou říší protektorát pro Čechy a Moravu. Slovensko se odtrhlo od naší býv. republiky a prohlašuje svoji samostatnost. Říšské vojsko obsazuje vojensky severní německé Čechy a Moravu. Naše branná moc jest rozpuštěna. Říšský kancléř a vůdce Adolf Hitler zaručuje nám Čechům klidný vývoj a národní svébytnost.

4. června Okrskový sjezd Hasičstva v naší obci na oslavu pětadvacetiletého založení hasičského sboru. Odpol. výlet v zahradě hostince čís. 9.

16. července předposlední došková střecha v naší obci mizí. Motalík Jindř., maj. čís. 5 shazuje starou střechu doškovou a staví novou krytou taškami, zároveň zvedá i chlív. Týž den dle staré tradice jde procesí s hudbou z naší vesnice k Nečické Panně Marii.

Začátkem září prodal Fr. Hradil domek čís. 65 Úlehlovi z Bezměrova. V prvních dnech zářijových vypukla též válka Polsko-Německá, která skončila pro Polsko katastrofálně. Za měsíc bylo obsazeno skoro celé Německou Říší a částečně také Ruskem. Takže Polský stát zmizel z mapy Evropy. Po porážce Polska vznikla zase válka mezi západními velmocemi Francií, Anglií a Německou Říší, která trvá až do konce roku a ještě dále trvá. My jako Protektorát jsme spojenci Říše a neseme následky války společně. Jak zkušenost nás poučila, bylo za-

vedeno zatemnění všech místností i světel na ulicích od soumraku až do svítání. Aby zabráněno bylo hromadění zásob na straně jedné a stejnoměrně spravedlivě byli zásobeni všichni občané Protektorátu, byly zavedeny dle vzoru Říše také u nás (začátkem října) lístky na potraviny, denní potřeby jako maso, cukr, mouku, sádlo atd. Též otop, obšat jest na lístky. Zavedeny sběrné mléka, vajec, másla i sádla. Z domácích zabíjaček musí každý odvést následovně: od 80 kg do 100 kg mrtvé váhy 4 kg hřbetního sádla, od 100 kg do 120 kg 8 kg atd. U obcí, měst a státních úřadů zavedeny dvojazyčné nápisy, napřed německy a pak česky.

Na podzim byla též prodána dolní Spáčilova hospoda, již nový majitel p. Čech zrestauroval, nájemce p. Buksa. Od 1. listopadu se odstěhoval z horního hostince hostinský Zlámal do Grygova a hostinec byl zavřen až do 15. 12., kdy se přistěhoval nový hostinský Juračka. 15. listopadu zavedena byla do naší obce telefonní linka vedená na poštu, takže jsme docílili spojení s Kojetínem.

Po stránce populační bylo u nás v roce 1939 šest narozených, čtyři zemřeli a čtyři svatby.

Rok 1940

Od 1. ledna se odstěhoval hostinský Buksa, hostinec zavřen. 6. 1. sehrál hasičský sbor divadlo „Madlenka z kovárny“. Od 9. 1. začala krutá zima, která trvala skoro dva měsíce. 17. 2. bylo u nás 26° pod nulou. Silnice se tuto zimu již čtyři krát prohazovala robotou bezplatně. 24. 3. byly letos Velikonoce, tak brzy prý nebudou až za 100 let. 11. 4. se začalo u nás set. 15. 4. se již oteplilo. 12. 5. – 15. 5. ledoví muži se letošního roku osvědčili, ještě 16. 5. šedivá rosa. 17. 7. vypsána dodávka dobytka tři kusy. 27. 7. začaly u nás žně. 11. 8. se začalo mlátit strojem. Špatné žně, stále prší asi týden, obilí roste i v mandelích. 19. 9. kopou se zemějáky a seje se. 10. 10. kope se řepa. 28. 10. silný mráz se sněhem. 30. 10. prší déšť se sněhem, který namrzává na stromy, jež se lámou, na něco takového není pamětník. 5. 11. silný uragán, který trhá i tašky ze střech. 12. 11. dodávka slámy 180 kg. Soupis vozů. 18. 11. odevzdána pamětní kniha starostovi, který ji odevzdal okres. úřadu, jenž ji odeslal do Brna do úschovy. 27. 11. měl pohřeb farář K. Horák z Hradiska. 1. 12. zamrzlo. 12. 12. napadl

první sníh. Přes svátky silně mrzne, do nového roku odtává.

Důležitéjší události r. 1940

15. 7. se přistěhoval na dolní hostinec Al. Dubec z Lutopecen. 30. 1. kočující zvukové kino Krátkého z Kojetína. 7. 2. osvětová komise předvedla pro školní děti i dospělé poučný film. Od 1. 2. zákaz výroby a prodeje bílého pečiva. 17. 2. soupis slepic a sběr vajec. 1. 4. spadla obč. Prnkovi chalupa. Tentýž čas se opravuje také horní hostinec. 12. 4. – 14. 4. zvukové kino (dolní hostinec). Tuto zimu pomrzlo velké množství ovocných stromů, zvláště švestky, jabloně, hrušně, meruňky a ořechy. Pšenice, žita ozimá vymrzly všechny i rža jsou poškozeny, musejí se sít pšenice jarky. Zima v roce 1940 byla ještě skoro tužší než v roce 1929 a nadělala mnohem více škody. 10. 6. vstoupila Itálie do války proti Anglii a Francii. 17. 6. kapitulovala Francie. 5. 7. částečné potlučení katastru (kroupy). 15. 7. dolní hostinec pořádně opraven i řádná krytá kuželna zřízena. Namrzlé stromy teď v červenci usychají. 4. 8. slavná oslava hodků s hudbou, pro mládež houpačky a kolotoč. Nezaměstnanost pominula následkem najímání dělníků do Německa. Dodávka bramborů a slámy začátkem listopadu – 9. 11. brambory, 12. 11. sláma.

Rok 1941

Začátkem ledna sněhové vánice, metelice. Prohazují se závěje na silnici robotou, všichni mužové od 21 let nahoru. Dodávka dobytka čtyři kusy hovězího a několik vepřového. 15. 1. mráz až 22–23° pod nulou. 13. 1. prohazuje se silnice podruhé. 19. 1. hasičský sbor sehrál divadlo „Děvčátko z Hájovny“. Koncem ledna ještě silně mrzne. Začátkem února mírně padá sníh. Doprava k nám zastavena. Prohazuje se pracovní povinnost. 10. 2. taje. Proud vody jde vesnicí. 21. 2. prší déšť a prší celý den. V březnu prší dále. 11. 3. řeka Morava i Haná vylévají se z břehů. Do Kojetína se převáží po člunu, pěšky se nepřejde. 25. 3. se začalo u nás set. 3. 4. setí přerušeno následkem dešťů. 10. 4. mrzne jako o Vánocích. 14. 4. pondělí velikonoční. Začíná se set zase po svátcích. 20. 4. první jarní bouře. Meruňky teprve začínají kvést koncem dubna. Polní práce zpožděny následkem zimy a dešťů. Bude se set ještě v květnu. 3. 5. padá ještě sníh. 4. 5. ještě mráz do rána. 14. 5. zpožděné jaro, třešně začínají kvést. 19. 5. se oteplilo na den 18–20°.

Vrchní vody stoupají. Voda vyvěrá i pod klučatky, na paníháju, na žlebech, za Vychodilovým i na vrch. honech. Občan Vymětal opravuje svůj dům, předeek. Řepy se teprve překopávají. Zelená píce se teprve začíná síct. 1. 6. Hod Boží Svatodušní. Občan Fr. Navrátil opravuje také svůj domek. 1. 6. žena Tom. Vychodila se oběsila. Rozená Motalíková. Pohřeb se konal přímo z domu na hřbitov. 6. 6. začínají se přetrhávat řepy. 16. 6. dodávku dobytka dva kusy měl vést Met. a Aug. Sázelové. 22. 6. Rusko ve válečném stavu s Německem. Růžička Josef opravuje také svůj domek, který následkem vrchních vod hrozil sesutím. Také občan Hebnar staví na své zahradě nový domek. Soused Ošťádal opravuje stodolu i chlív. Také soused Hájek opravuje svůj předeek. 26. 7. na sv. Annu poslední třešně a první mandele. Začátek žní. 12. 8. vážou se ječmeny a jiné obilí. Obilí porůstá, prší. 14. 8. vyčásilo se, prorostlé obilí se suší. 23. 8. mlátí se strojem. 24. 8. zrána prší, odpol. proměnlivo, pak bouře s velkým vichrem a deštěm. 1. 9. poslední fůra ovsa. 5. 9. suší se otavy. 13. 9. začalo se na podzim set. 15. 9. dodávka dobytka tři kusy. 19. 9. seje se a kopou se zemáky. 27. 9. vdova Pařenicová opravuje svůj domek čís. 61. 1. 10. dodávka bramborů 13 q z míry. 4. 10. teplo, horko až 32° na slunci. 13. 10. první sníh. 28. 10. teploměr klesl pod bod mrazu. 3. 11. dodávka dobytka šest kusů. 8. 11. koná se hlavní hon, zastřeleno 21 zajíců a jeden bažant v olšách. 16. 11. divadlo v dolní hospodě. Vystěhovalec Cigánek přišel k nám 8. 6. a odstěhoval se 20. 11. do Osičan. 5. 12. občan Hebnar shodil poslední žudr. 25. 12. velká vichřice, začíná mrznout.

Rok 1942

Začátek ledna zima mírná, avšak sněhové vánice. Silnice se prohazuje následkem závějů. Ku konci krutá zima. 1. 2. silnice se prohazuje podruhé. Vzmáhá se lyžařství. Za dva měsíce prohazuje se silnice šestkrát. V březnu vyměřuje se přes obec kanalizace. Od 1. 4. učitelka Maděričová. Zřízena též sběrna mléka. 7. 4. se začalo u nás set. 29. 4. dvě bouře ze dvou stran. 6. 5. přednáška zdravotní Dr. Hýžďala z Kojetína v čís. 24. 27. 5. spáchán atentát na Hendricha, kterému podlehl. V červnu byl odvolán ze svého místa okres. hejtmán, byl přeložen do výslužby. V červenci si mládež upravu-

je hřiště pod Šimčíkovým na trávníku. 27. 7. začínají se u nás žně. 2. 8. slavnost hodková na novém hřišti. Začátek her s hudbou tamtéž. 10. 8. žně v plném proudu. Od 1. 8. dostal říd. učitel Foltýn zdravotní dovolenou, vedením správy školy byl pověřen Jos. Horák z Popůvek. Kat. náboženství vyučuje P. Pokorný z Hradiska. 18. 8. sváží a mlátí se. Sečeme poslední pšenici jarku. 23. 8. Dubec se odstěhoval z dolní hospody do Rousínova a vrchní hostinský Jurečka se odstěhoval na dolní hostinec. Říd. učitel Foltýn (starosta) dostal dovolenou do lázní Poděbrad. 13. 9. výstava králíků a drobného zvířectva v Bezměrově. Od 23. 8. až do 9. 10. katastrofální sucho. Začíná se kopat řepa kučou a krumpáčem. Set se nemůže pro sucho. Dne 10. 10. shořel stoh slámy St. Dřimalovi na záhumenici za stodolou. Příčina požáru asi hrající si děti. 8. 11. u nás se vyskytla slintavka a kulhavka „u Millera“. 20. 11. byly nalezeny ještě hříbky. 8. 12. pěkně slunečno, ještě se oře.

Dodatek k roku 1942

Všeobecně vzato byl rok 1942 více suchý jak mokřý. Začalo se set začátkem dubna, do žní a přes žně jakž takž poprchalo, od 6. 8. až do 9. 10. větší déšť žádný nepřišel, následek katastrofální sucho. Otavy, hráchy a str. jetele vůbec nenarostly. Obilí sypalo dosti, řep i zemáků bylo málo. Píce pro dobytek jest velmi málo. Jak vydržíme do jara jest otázka?

Rok 1943

Od nového roku zima mírnější. 11. 1. mete sněhem, prohazuje se silnice. Od 1. 1. se vzdal říd. učitel Foltýn starostenského úřadu, po něm to převzal Boh. Miller čís. 12. Náměstek Stanislav Dřimal čís. 16. 3. 3. se začalo u nás set. 17. 4. první jarní bouře. Mládež rozšiřuje hřiště a zaváží zmlu u Holíkového. Z jara sucho, ječmeny, rža a žita zasychají. Konečně 25. 5. do rána začalo pršet. Nastoupila nová učitelka Maděričová. Začátkem června stále deště. Celkem byl červen mokřý, ale květen suchý. 13. 7. se začíná na loukách teprve sušit, tak pozdě se ještě nesusilo. 15. 7. zrušil soused Ošťádal poslední v obci „Švink“ na tahání vody ze studny a nahradil jej pumpou. Starosta Miller č. 12 opravuje své stavení. 25. 7. začaly u nás žně. 27. 7. jsou v plném proudu. 5. 8. se začalo mlátit strojem. 8. 8. oslava hodků, houpačky, střelnice. Obnova znovu opraveného hřiště. Po 20. 8. velká vedra až 30° nad nulou. 17. 9. se začalo u nás

na podzim set. 20. 9. teplo, chodí se bosky. Začátek října teplý, rostou hojně houby, zvláště kozáci a hříby. 12. 10. a 13. 10. silné mrazy. Občan Al. Motalík opravuje svůj domek a dává novou střechu. Začátek listopadu přes noc silné mrazy. 5. 11. první poprašek sněhu. Obecní honební katastr obce jest rozdělen na dvě části, část od lesa po vrchový úvoz má pronajat ředitel cukrovaru Jaskolski a část druhou od Bojanovic občané popovští (Mar. Zelinke). V listopadu zastaven mlýn v Popůvkách. Od 1. 12. vozíme z pořádky mléko pro mlékárnu Nezamyslickou do Popůvek. V prosinci zima mírná, po kostky sněhu, ku konci roku ledovice.

Rok 1944

Leden jest celkem teplý, skoro jako na jaře. 18. 1. vyměřuje inženýr od Beneše koupaliště. 31. 1. je 9° nad nulou a pošmouno. 8. 2. se začalo kopat koupaliště. V únoru jest celkem zima mírná, ku konci měsíce již taje, vítr dolní. V březnu zase velké metelice. 19. 3. sehrál SKS divadlo, operetu „V tom našem kostelíčku“. Hrání bylo tři krát. Do konce měsíce března mrzne a velké metelice. 4. 4. se začalo u nás set. 14. 4. přiletěly první vlaštovky a bylo slyšet i kukačku. 30. 4. sehrán na novém hřišti přátelský zápas SK Kovalovice proti SK Rataje. Vyhrály Rataje. Začátek května chladno. 13. 5. ještě šedivá rosa z rána. Občan Jos. Plesník zvyšuje svůj domek č. 10 a dává novou střechu. Úředně jest povolen SKS Kovalovice u Koj. 29. 5. se koná slavnost kácení máje, koncert místní mládeže. Červen většinou deštivý. Začátek července velká vedra a sucho. 24. 7. začaly u nás žně. Ku konci měsíce prší. 7. 8. konal sport. klub turnaj o pohár za účasti klubů Křenovic, Uhřčic a Bezměrova, pohár vyhrály Kovalovice. 29. 8. sehrán první mistrák s Mořicemi. Celý měsíc srpen neprší, velké sucho, až 31. 8. bouře s lijákem. 12. 9. první šedivá rosa. 24. 9. začalo se u nás na podzim set, avšak jen něco málo, dále se set nemůže pro sucho. Říjen začal deštěm a často prší, seje se. Mezi 10. 10. a 20. 10. časté nálety spojenců. Teplo. Kope se řepa. Ku konci měsíce rostou houby (hříby). 11. 11. na sv. Martina se ukázal první sníh. 15. 11. prohlídka zásob a dodávky. 20. 11. začal velký nálet na Moravu. Ku konci listopadu slabě mrzne. 21. 12. často prší, bláta dosti, stále se ještě oře. 13. 12. a 23. 12. porucha elektr. proudu, nesvíí po celou noc. Do nového roku dosti silně a po suchu mrzne.

pokračování příště

LETNÍ OLYMPIÁDA DĚTÍ A MLÁDEŽE 2022

Krajská olympiáda je za dveřmi

4000 sportovců, 686 sad medailí a dvacet sportovních kategorií.

Už příští měsíc vypukne v Olomouckém kraji desátý ročník letní Olympiády dětí a mládeže. Na programu jsou soutěže hned ve dvaceti sportovních kategoriích, které budou probíhat na území celého kraje. Akce začíná 26. června 2022 a potrvá čtyři dny. Začátek letošního léta tak bude opravdu mimořádný.

„Původně se měla olympiáda uskutečnit už loni, ale kvůli covidu to nešlo. O to více jsou letos sportovci natěšení, a pokud mohu mluvit za sebe, jako divák a fanoušek se cítím úplně stejně. Věřím, že sportovce i jejich fanoušky čekají mimořádné zážitky,“ svěřil se Michal Zácha, náměstek hejtmana Olomouckého kraje pro oblast sportu. Sportovci poměří síly například v kopané, atletice, i na vodě s kajaky, také na tanečním parketu při sportovních tancích. S vyhrnutými rukávy půjdou do boje džudisté, zajímavou podívanou slibuje i šerm a sportovní střelba. Celkem se na olympiádu v Olomouckém kraji přihlásily na čtyři tisíce sportovců, kteří si mezi sebe rozdělí 686 sad medailí.

Seznam sportovišť, kde budete moci fandit, nabízí webové stránky <https://odm.olympic.cz>. Tam najdete také program her a další podrobnosti.

V Kojetíně se odehrají dva olympijské turnaje – volejbalové turnaje žáků ve Sportovní hale a bechvolejbalové turnaje dvojic dívek i chlapců na kurtech na koupališti, to vše ve dnech 27.–30. června 2022.

LEŤ S NÁMI!

26. – 30. 6. 2022
Olomoucký kraj

Z HISTORIE KOJETÍNA

Už osmdesát let tu nejsou s námi...

Každý den chodím kolem židovské synagogy a ulicí, kde do 22. června 1942 bydleli převážně naši židovští spoluobčané. Čtu si jejich jména, a tak jim věnuji tuto vzpomínku.

Toho rána proti své vůli muselo opustit své domovy 78 osob, z toho 51 bylo bydlístem zapsáno v Kojetíně, Ostatní byli Židé z okolních obcí. Jak jim asi bylo, když si mohli sebou vzít jen padesát kilo věcí a malý balíček do ruky? Byl červen, a to už je teplo, přesto někteří měli na sobě i více vrstev oblečení, a hlavně jídlo na pár dní. Co byste si vzali s sebou dneska vy? Určitě mobil a co dál?

I po osmdesáti letech jsme svědky něčeho, co už dávno v civilizovaném světě mělo být v učebnicích dějepisu nebo v počítačových hrách. Dějiny jsou učebnicí života, lidi jsou nepoučitelní a exodus je znovu skutečností. Rusko 24. února 2022 napadlo Ukrajinu a jsme svědky zase toho, kdy lidé tentokrát utíkají do bezpečí. Je smutný pohled na ukrajinské maminky, které v jedné ruce drží igelitku s tím nejnutnějším a za druhou ruku vede malé dítě, které svírá v náručí svého oblíbeného plyšáka.

Synkopy 61 z Brna zpívaly „Napsal tu někdo na starej kůl prostínkej nápis Válka je vůl“ Toho, čeho jsme svědky dnes a co prožívali lidé před osmdesáti lety jsou situace podobné. Obojí exodus je v milionových číslech lidí donucených opustit své domovy stejný, jen jejich naděje je rozdílná. Zatímco Židé se vydali na cestu bez návratu až na mizivé procento přeživších. Ukrajinské rodiny věří, že se vrátí do svých domovů, a že se setkají s muži, kteří musí bojovat.

Letos to bude osmdesát let, kdy Židé odešli z Kojetína, kde žili po staletí. O životě této komunity pojednává publikace Františka Řezáče z roku 2015 „O židovské komunitě v Kojetíně“ a také článek k 70. výročí této smutné události. Odborné pojednání „Dějiny židovské obce a Židů“ od Dušana Riegla je v publikaci „Kojetín v proměnách času 1233–2008“. Dovolují si použít z uvedených materiálů, protože nejsem fundovaný v historii Kojetína a znalosti místních poměrů.

Židovské osídlení v Kojetíně se datuje od poloviny 15. století, od doby, kdy

Židé byli vypuzeni z královských měst. První jména židovských usedlíků se uvádějí v urbáři kojetínského panství z roku 1567. Celkem jich bylo 52, a to v samostatné Židovské ulici, která měla svoji samosprávu. Postupně počet narůstal a v roce 1834 bylo z 3255 kojetínských občanů 519 židovských. Ve druhé polovině jejich počet změnou politických, hospodářských a společenských poměrů v monarchii začal klesat. Židé se stali rovnoprávnou složkou společnosti začali se uplatňovat v politickém a hospodářském životě. Zakládali cukrovary (Kojetín 1869) a lihovary (Kojetín 1914). Počet občanů z této komunity se snižoval. V roce 1931 měla židovská náboženská obec v Kojetíně 72 členů a při deportaci 51 příslušníků.

Vraťme se do osudné doby, která vedla k deportaci Židů. Na základě norimberských zákonů z roku 1935 nastává rasová diskriminace a systematická genocida židovského národa. Ve filmu o Lidě Baarové je scéna, jak to vypadalo v Německu, když o křišťálové noci z 9. na 10. listopadu 1938 došlo k fyzické likvidaci Židů, jejich obchodů, škol, synagog. Název křišťálová noc byl podle stěpů rozbitých výloh židovských obchodů. U nás represe narůstala po obsazení Čech a Moravy nacisty 14.–16. března 1939 vojenskou operací Březnový vítr a vzniku protektorátu.

Židé byli postupně vyřazováni z veřejných služeb a zbavováni občanských práv. Byli vyloučeni z telefonního styku, nesměli vlastnit auto ani je řídit. Při cestě vlakem směli jet pouze posledním vozem pak v posledním kupé. Další výnos ze dne 3. srpna 1939 zakazoval Židům jakoukoliv účast na kulturním životě. Dále v obchodech směli nakupovat jen v určené hodiny. Po 20. hodině nesměli opouštět byt. Museli přeložit soupis majetku a nemohli s ním volně nakládat. Byly obstaveny jejich účty, vázány vklady a vybírání do povolené částky. Od února 1940 byly občanské legitimace židů označeny červeným písmem „J“ německy Jude. V září 1941 bylo zavedeno povinné označení Židů starších šesti let symbolem Davidovy žluté šesticípé hvězdy s nápisem JUDE. Ve školním roce 1940/1941 byly židovské děti vyloučeny z českých veřejných a soukromých škol. Kojetínští Židé hleděli se strachem do budoucnosti a snažili

se uchovat naději, že vše zase vrátí k dobrému ve smyslu starého židovského přísloví: Když před sebou člověk již vidí otevřený hrob, přesto se nemá vzdávat naděje.

V roce 1941 dál zesílily protizidovské akce směřující k totální fyzické likvidaci Židů K 27. březnu 1942 byly rozpuštěny židovské náboženské obce a toto datum lze brát jako de jure konec existence židovské komunity v Kojetíně, která hromadným transportem 22. června 1942 přestala existovat i de facto.

V zápise z roku 1942 kronikář píše:

„V pondělí 22. června museli opustit zdejší Židé město. Každý Žid si mohl vzít zavazadlo 50 kg těžké a malý balík do ruky, jinak vše museli nechat na místě. Den před odjezdem loučili se Židé se zemědělskými předky na hřbitově. Byli odvezeni do Terezína v Čechách. Stará „Rosenfeldka“ vdova po Simonu Rosenfeldovi (starosta židovské obce v letech 1881–1901) se raději otráвила, než aby opustila Kojetín.“

Mezi kojetínskými občany bylo deset dětí, nejmladšímu byly čtyři měsíce. Skupina 78 osob z Kojetína a okolí byla po příjezdu do Olomouce zařazena do transportu s označením AAF a odeslána do Terezína, kam transport dojel 26. června. Z Terezína byli odesíláni do koncentračních táborů, Osvětim, Treblinka, Rassika – Jajala, Minsk, Malý Trostinec. Již cesta z Terezína do uvedených míst v dobytčích vagonech určených pro přepravu dobytka byla utrpením. Poté už je čekala jen smrt. Přežil jen jeden Josef Soffer narozen 18. 11. 1907

V estonské Rassice se transport rozdělil na 100 určených do koncentračního tábora a 900 jdoucích na smrt, kteří museli odevzdat všechna zavazadla. Pak je odvezli k přímořskému údolí Kalevi Liiva. Tam museli odložit svrsky. Museli si sami vykopat hroby a pak... O této době vypráví kniha Tylda, kterou na památku svých židovských příbuzných, kteří skončili v koncentracích, napsali otec František a syn Richard Pachmanovi. Je tam i souvislost s Kojetínem, kdy se malý dvouletý František od září 1944 ukrýval v převleku za děvčátko u příbuzných v Kojetíně. Ale to je na samostatné pojednání.

Město Kojetín v roce 1992 k 50. výročí na památku kojetínských Židů odvečených do koncentračních táborů osadilo na zeď synagogy desky s je-

jich jmény a v kterých koncentračních táborech skončil jejich život. Tím se kojetínští Židé pomyslně vrátili do své synagogy. Bohužel zde nejsou data narození a data jejich smrti, která by víc vypovídala o jejich osudu. V publikaci Františka Řezáče jsou uvedeny poznámky u některých jmen, že šlo o dítě a u všech jmen je uvedeno i bydliště resp. dům, který museli opustit, a z kterého vycházeli 22. června 1942 na nádraží v Kojetíně. Tak jsem obešel a vyfotil domy, které ještě stojí na místě, kde žily židovské rodiny. A zkusil je spojit s myšlenkou pomyslných stolpersteinů. Co to jsou za kameny, které se ukládají do chodníků se štítkem a daty dotyčných lidí?

Stolpersteine nebo kameny zmizelých jsou ukládány do chodníků na veřejných prostranstvích po celé Evropě. Připomínají miliony zmařených nebo zničených životů lidí, kteří se stali oběťmi rasové, náboženské či poli-

tické persekuce v období II. světové války. Například Židů, Romů, sokolů apod.

Nápad vznikl kolem roku 1993 v Německu a dnes je kolem 38 tisíc kamenů v 1.200 evropských městech. Nejblíže je Prostějov, kterému se říká i Hanácký Jeruzalém. a kde žila velká židovská komunita. A o památku Židů se stará spolek Hanácký Jeruzalém. Navštívil jsem nedávno Prostějov, abych si vyfotil některé z kamenů zmizelých. Hned na vlakovém nádraží, je pamětní deska, která připomíná, že ze 1259 deportovaných osob se vrátilo jen 109 do svých domovů. Dnes je ve městě asi jedenáct míst, kde je celkem 36 kamenů. Dá se to dnes vyhledat na PC. Tak jsem si zjistil i nejbližší od nádraží jsou na ulici Hvězda 8: Julie Brammerová – 41 let, Pavel Brammer – 57 let, Eva Redlichová – 14 let a kousek dál do města v Erbenově ulici 4: Eva Gottlobová

– 4 roky, Pavel Gottlob – 7 let. Na každém kameni je kromě jména a data narození uveden rok deportace do Terezína a místo, kde byl zavražděn. Např. Zde bydlel Pavel Gottlob narozen 1935, deportován do Terezína, zavražděn v Malém Trostinci. Jaký to má význam vůbec toto připomínat? Za války takto končilo šest miliónů lidí. Nad kameny si člověk připomene konkrétní lidi, jak jim bylo, když museli jako děti i dospělí opustit své domovy a tušili, že se už nevrátí. Letos v Prostějově osadili další kameny a při osazování se potkali příbuzní z různých stran světa.

V Kojetíně by bylo hezké, kdyby někoho podobná myšlenka zaujala a naplnila se věta, že historie je učitelkou života a byla by to vzpomínka na dobu, která by se neměla už opakovat a na lidi, kteří tu s námi žili.

*Jaroslav Bělka
Historická foto a artefakty sbírka
Milana Zaoral*

Až půjdete po Kojetíně zkuste si vybavit, že v domě čp. žili a museli odejít tito lidé do míst, odkud nebylo návratu

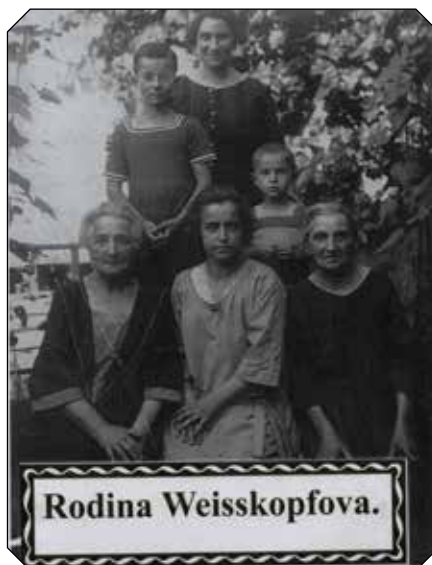
Hasičská /Husova 718	Löwenthal Ernst	Minsk
Hasičská /Husova 735	Jelínková Anna	Treblinka
Hasičská /Husova 735	Grün Siegfried, Grünová Karolina, Grünová Herta (dítě)	Malý Trostinec
Hasičská /Husova 735	Bick Alfred, Bicková Margoth, Bick Pavel, Bicková Alma (dítě)	Malý Trostinec
Hasičská /Husova 735	Klein Leopold	Terezín
Hasičská /Husova 742	Tatner Hans ing, Tatnerová Leonie, Tatnerová Margita (dítě), Tatner Karel (kojenec)	Osvětim
Hasičská /Husova 742	Turat Jakob	Treblinka
Hasičská /Husova 772	Reichsfeldová Charlotta	Treblinka
Hasičská /Husova 772	Buchwalderová Olga	Minsk
Hasičská /Husova 772	Sofer Josef, Soferová Herta, Sofer Robert (dítě)	Osvětim
Havlíčková 594	Meitner Pavel JUDr, Meitnerová Alice	Osvětim
Tyršova 87	Marmorstein Julius Dr, Marmorsteinová Anna, Marmorstein Karel (dítě), Marmorstein Milan (dítě)	Minsk
Nádražní 866	Wurm František, Wurmová Gerta, Wurm Tomáš (dítě)	Treblinka

Označování Židů Davidovou hvězdou

Od 19. září, kdy vstoupilo v platnost policejní nařízení, museli Židé nosit na levé straně hrudi nařazenou žlutou židovskou hvězdu velikosti dlaně s nápisem Jude. Toto označení museli mít jak na svrchním tak spodním oděvu - saku, svetru, vestě.

Součástí tohoto zákona byl také zákaz opouštět obvod obce, kde měl dotyčný trvale bydliště, bez úředního povolení.

Nařízení bylo vyhlášeno 5. září 1941 uveřejněním ve Věstníku říšského protektora a nabylo účinnosti 14 dní po vyhlášení, platilo tedy od 19. září 1941.

Nádražní 866	Wurmová Olga	Osvětim
Náměstí /Masarykovo 37	Weissensteinová Ella, Weissenstein Dmitrij, Weissensteinová Vera	Rassika - Jagala
Náměstí /Masarykovo 37	Weissenstein Filip	Osvětim
Náměstí /Masarykovo 37	Scheinbnerová Anežka	Terezín
Náměstí /Masarykovo 37	Dukes Alfred, Dukesová Eliška	Minsk
Náměstí/Masarykovo 59	Weisskopf Arnošt, Weisskopfová Bedřiška, Weisskopf Jiří, Weisskopfová Eva (dítě)	Treblinka
Náměstí/Masarykovo 59	Weisskopfová Eva (dítě)	Osvětim
Náměstí/Masarykovo 59	Bandlerová Jindřiška	Treblinka
Náměstí / Míru 81	Bicková Jindřiška, Bicková Erna	Malý Trostinec
Náměstí / Míru 81	Bick Rudolf	Treblinka
Náměstí / Míru 81	Bick Karel	Osvětim
Náměstí / Míru 675	Weisskopf Bedřich, Weisskopfová Hermína	Osvětim
Palackého 671	Königová Hermína, König Erich	Osvětim
Tovární 447	Duker Max	Treblinka
Tovární 447	Sonnenschein Ignác	Treblinka
Náměstí 473	Scheuerová Jindřiška	Terezín
Náměstí 473	Schillerová Kamila	Terezín
Náměstí /Masarykovo 19	Langer – Rothstern Alfred, Lanerová Isabela	Osvětim
Kroměřížská 154	Marčíková Valerie, Marčík Josef (dítě), Marčík Jaroslav (dítě)	Osvětim

MATEŘSKÁ ŠKOLA KOJETÍN

Květen ve škole

Květen, měsíc plný barev, vůně a rozkvetlých zahrad i sadů, je už za námi. Hned začátkem května proběhl zápis do MŠ pro děti, které nastoupí od září 2022.

Starší děti navštívily koncertní sál v ZUŠ, aby si poslechly známé melodie z pohádek, které jim na různé nástroje zahráli žáci této školy. Koncert se nám moc líbil, děti poznávaly melodie z pohádek a seznamovaly se s hudebními nástroji. Moc děkujeme všem účinkujícím i učitelům za krásný zážitek a doufáme, že se tyto koncerty stanou tradicí.

Také jsme po dvou letech navštívili divadelní představení v Sokolovně, kde jsme zhlédli pohádku Dášeňka – čili život štěněte, kterou nám v rámci divadelní přehlídky zahráli herci zlínského divadla.

Děti ze třídy „Pastelek“ navštívily keramickou dílnu v DDM Kojetín, aby dokončily dárky pro své nejbližší. A také proběhlo focení tříd na školní zahradě. Koncem měsíce jsme konečně mohli vyjet na školní výlet. 24. května 2022 jsme se sešli v obou budovách naší školky ve sportovním oblečení a s ba-

tůžky a vyrazili jsme směr Lešná, kde jsme kvůli epidemii už dlouho nebyli. Prošli jsme si celou zoologickou zahradu, prohlédli si exotická zvířata a děti z Pastelek a Rybiček si s malým badatелеm Josífkem prohlédly i zámek.

Aby nezůstalo jen u exotických zvířat, 26. května 2022 jsme se všichni zúčastnili Dne českého zemědělství, který pořádala Agro- společnost Morava s.r.o. Na škvárovém hřišti jsme si mohli prohlédnout zemědělskou techniku, hospodářská zvířata a formou her a soutěží jsme se mohli blíže seznámit s prací v zemědělství.

A teď nás čeká poslední měsíc tohoto školního roku – červen. Těšíme se na Den dětí, který všechny třídy z obou mateřských škol oslaví tancem a zpěvem na zahradní párty při Skotancení s Verčou. A jako každoročně se rozloučíme s předškoláky- budoucími prvňáčky na radnici v Kojetíně. Jsou před námi ještě poslední společné dny před prázdninami, tak ať je ten červen plný sluníčka.

Zvláštní zápis pro děti z Ukrajiny se koná 2. června 2022 od 9.00 do 14.00 hodin v ředitelně MŠ Kojetín, Hanusikova ul. 10. vedení MŠ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NÁMĚSTÍ MÍRU KOJETÍN

Adaptační pobyt 6.A a 6.B

Ve středu 20. dubna 2022 jsme se všichni společně sešli na vlakovém nádraží v Kojetíně, abychom vyrazili směr Kunčice, kde jsme na chatě Sněžník strávili krásné tři dny.

Během nich jsme objevovali nejen krásy okolní přírody s nádhernými panorámaty, ale také jací jsou spolužáci i mimo školu. Zjistilo se, kdo počká, když se jde rychle do prudkého kopce, kdo pomůže při luštění rébusů a kdo to umí neskutečně rozjet na tanečním parketu a mnoho dalšího.

V Kunčicích nám přálo nejen počasí, ale také atmosféra, která se díky dobře naladěným žákům i učitelům vydařila. V pátek odpoledne jsme se tak vrátili sice velmi unavení, ale mnohem

bohatší o silné zážitky se staronovými kamarády. Velké poděkování tak patří nejen učitelům

za skvěle vymyšlený program, ale také žákům za vzorné chování.

Iva Caletková, vyučující

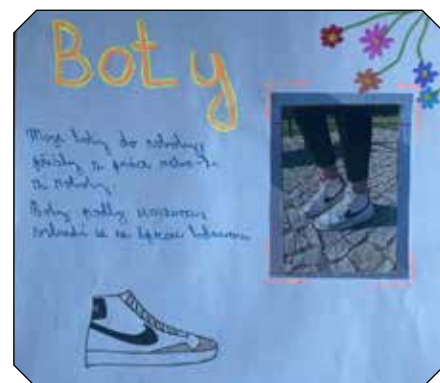

Okno do příběhu aneb ochutnávka našich prací

První teplé květnové dny přímo vybízely k aktivitám venku. Žáci devátých ročníků naší školy měli možnost vyzkoušet si, jaké to je dívat se na svět jen přes „okno“ pomocí mini projektu s názvem Okno do příběhu. Cílem této aktivity bylo najít na kojetínském náměstí místo nebo osobu, které jim přes jejich papírové „okno“ přišlo jako

nejvíce zajímavé, to si vyfotit a vytvořit příběh, který je při pohledu na fotografii napadá. A protože se kreativě meze nekladou, mohli žáci svůj příběh ztvárnit v jakémkoli stylu – od rýmovaných básní, přes volné verše až k subjektivnímu popisu. Na konci dne se tak na učitelském stole kupilo nespočet různých rýmovaček i hlubokých zamyšlení.

Klára Hlobilová, vyučující

GYMNÁZIUM KOJETÍN

Letem středem Hané

Počin hodný projektu kompletní organizace mají na svém kontě kvartání Aleš a Matouš Krchňákoví.

Ve formě geocachingové hry připravili putování o šestnácti zastaveních po mikroregionu Střední Haná. Naučná stezka je koncipována tak, aby se návštěvníci mikroregionu dozvěděli o zajímavostech přírodního, kulturního a historického charakteru. Co bylo hlavním podnětem k jejímu vzniku? Sourozence popuzovalo často slýchané tvrzení, že se v jejich okolí nenachází nic zajímavého. I proto se ve výběru míst kromě těch známých zaměřili i na ta, která zůstávají utajena i zdejšími rodákům. Stezku je možné absolvovat pěšky nebo na kole, najednou nebo po částech. Kontrolní místa stezky budou turistům k dispozici od 1. června do 30. září 2022. V této době

bude také probíhat soutěž se slosováním o ceny z mikroregionu.

Jak hrát? Výletník či „hráč“ si ve třech infocentrech mikroregionu vyzvedne brožurku, do které bude sbírat razítka z jednotlivých zastavení. Po sesbírání všech „kontrolků“ v infocentru odevzdá ústřížek ke slosování.

Hlavním záměrem obou chlapců je provést obyvatele mikroregionu zajímavými místy, motivovat je k procházce či jízdě na kole po svém okolí a přitom si zasoutěžit o zajímavé ceny. Hra má i své hlubší aspekty – měla by obyvatele regionu upozornit na zodpovědné chování k přírodě, na nadprodukcí odpadů či klimatické změny.

Stezka „Letem středem Hané“ by měla oslovit především rodiny s dětmi. Pro děti bude sbírání razítek na jednotlivých zastaveních jistě motivující, dospělí zas ocení nové informace o regionu (často vyhledané v místních

kronikách) a o tom, jak se chovat odpovědně k přírodě i celé planetě. Autoři ovšem sází na to, že projekt zaujme i mladé lidi nebo aktivní seniory.

*Aleš a Matouš Krchňákoví,
Markéta Matějková*

Tichá voda bicí mele

O tom, že na našem gymnáziu není o talenty nouze, svědčí nedávný hudební úspěch sekundána Matouše Zítky.

Před několika lety se Matouš bez rozmyšlení rozhodl pro hru na bicí a počátkem letošního května dosáhl nejvyšší příčky v celostátní soutěži ZUŠ ve hře na bicí nástroje. Kromě prvního místa se mladý hudebník stal absolutním vítězem soutěže.

Matouše jsme krátce vyzpovídali:

Matouši, co tě přimělo zvolit si jako hudební nástroj právě bicí? Inspiroval tě někdo? Jak dlouho se bicím věnuješ?

Než jsem začal hrát na bicí, hrál jsem na klávesy, ale to mě nebavilo, a tak jsem skončil. Rodiče mi ale řekli, že si místo kláves musím vybrat jiný hudební nástroj. Jako první mě prostě napadly bubny. Na bicí hraji šestý rok. Nikdo mě k tomu neinspiroval.

Bydlíš s rodiči v bytě. Jak akceptuje tvoji hru okolí? A jak členové rodiny?

Po školním kole mi rodiče koupili tréninkový pad pro malý buben, abych mohl doma trénovat povinnou etudu. Na marimbu jsem trénoval jedině v ZUŠ. Po krajském kole jsem od rodičů dostal elektrickou bicí soupravu. Jelikož mi hraje do sluchátek, nikoho neruším. Moji členové rodiny s tím, že hraji na bicí, neměli problém.

Bylo vítězství v soutěži tvým cílem, nebo přišlo nečekaně?

Nebylo, byl jsem překvapen.

Máš nějaké hudební plány?

Zatím ne, protože sice umím noty pro bicí, ale ne pro marimbu, což bych na konzervatoři potřeboval.

Matouš Zítka a Markéta Matějková

Kontrasty Kojetína

V Kojetíně si každý najde to své – máme tu zkrátka vše, co z našeho města dělá poměrně slušné bydliště pro každou mladou rodinu. Jedinou komplikací je rušná doprava, která v lidech vzbuzuje strach při pouhém pomyšlení na přejítí přechodu ať již při cestě do školy, nebo třeba k lékaři. Při takovém provozu totiž hrozí mnohem větší riziko nehod.

Hlavní tah městem vede ulicí mezi sídlištěm a téměř všemi místními školami. Těžké kamiony bortí silnice, projíždí úzkými ulicemi podél rodinných domů a ohrožují nás. Denně musíme čelit

zvýšenému hluku, prašnosti i dopravním rizikům, a to především u škol, u nichž projíždí mezi sedmou až osmou hodinou ránní a třetí hodinou odpolední desítky kamionů. Ke zlepšení této situace by podle našeho názoru bezpochyby napomohlo to, kdyby městská policie pokryla v tyto inkriminované doby více rizikových oblastí tak, aby se nikdo nemusel o své děti bát. V souvislosti s touto situací se tedy nabízí logická otázka: Kdy se Kojetínu v tomto směru začne blýskat na lepší časy? Přesný termín realizace a dokončení obchvatu totiž stále není znám. „Obchvat má za účel vytvořit dopravní alternativu pro nákladní dopravu, vozidla HZS a vozidla pro svoz odpadu. Zároveň má také vyloučit část tranzitní dopravy mimo obec.“ To jsou jistě nadějná slova, ale chybí konkrétní zpráva právě ohledně termínu (nemluvě o případných prodlevách).

A teď přejdeme k tomu pozitivnímu: Mezi příjemné kojetínské události v jarních měsících patří Přebídky amatérských divadelních souborů – Divadelní Kojetín, tradičně pořádaná MěKS Kojetín. Jde o krajskou postupovou přehlídku, pořádanou pod záštitou

tou Ministerstva kultury ČR. Divadelní spolky mohou postoupit až do celostátního kola pořádaného ve Volyni. Tento rok proběhl od 11. do 15. května 2022 již 28. ročník festivalu, v rámci něhož se představilo velké množství kvalitních souborů z celé České republiky. Přebídku zahájila svou hrou divadelní skupina Mimoni při MěKS Kojetín. To, že divadelní dění zajímá i mladé lidi v našem městě, v dnešní době není tak obvyklé. První soutěžní inscenací byla hra Bordel na ministerstvu v podání Hanácké scény při MěKS Kojetín. Myslím si, že působení těchto dvou místních divadelních spolků je pro město přínosné a určité důležité.

Přebídku nabídla několik krásných a smysluplných představení, mezi které patří komedie, tragédie, komorní muzikál apod. Přestože smyslem přehlídky zůstává soutěž, a tedy vítězství, diváci se díky ní také baví a vzdělávají. I když si tato akce drží v Kojetíně tradici, zápolí bohužel s nízkou návštěvností diváků, což je velká škoda, jelikož přehlídka patří mezi nejlepší kulturní akce v tomto městě.

S. Novotná, A. Petružela, sexta GKJ

Kojetín má absolutního vítěze celostátního kola

Po vítězství Matouše Zítky v krajském kole soutěží ZUŠ pořádaných MŠMT ČR, které se uskutečnilo v měsíci březnu ve Šternberku, jsme s napětím očekávali soutěžní vystoupení v celostátním kole v Holici, které proběhlo v sobotu 7. května 2022. S pýchou a radostí vám můžeme sdělit, že Matouš získal 1. cenu ve své kategorii, a navíc se stal absolutním vítězem celostátního kola v kategorii „Sólová hra na melodické a ostatní bicí nástroje“. Oceněna byla i učitelka Ludmila Daň-

ková, a to zvláštním oceněním poroty za pedagogický přínos. Matoušovi i učitelce Ludmile Daňkové

gratulujeme za skvělý výsledek a do další umělecké činnosti přejeme oběma mnoho úspěchů. *Vaše ZUŠka*

Hra na hudební nástroj významně ovlivňuje inteligenci dětí

Hudební výchova a hudba samotná dokáže rozproudít i zklidnit emoce, pomáhá s usínáním, s pohybem a je ve všech ohledech velmi přínosná. Co se ale příliš neví, je informace, že ovlivňuje inteligenci dětí. Když se vaše dítě učí hrát na hudební nástroj, nejenže získává cit pro melodie, ale trénuje i svůj mozek.

Existuje studie, která se prováděla deset let a zahrnuje 25 000 studentů. Její výsledky dokazují, že výuka hudby pomáhá zlepšovat výsledky standardizovaných testů i zkoušky odborné znalosti nebo třeba čtení.

Jak může hudba ovlivňovat inteligenci u dětí

IQ studentů, kteří devět měsíců intenzivně cvičili nebo zpívali, vzrostlo téměř o tři body, oproti jejich netrénovaným vrstevníkům.

Děti hrající dokážou lépe porozumět

matematickým a vědeckým konceptům.

Děti, které mají něco společného s hudbou, získaly více vyznamenání a ocenění než studenti bez hudebního vzdělání. Také jejich známky patří k těm lepším.

Je zajímavé, že hudební vzdělávání ovlivňuje i přijetí na školu. Mnohem více dětí se totiž dostalo na lékaře oproti ostatním, kteří s hudbou nemají skoro nic společného. Dopadli lépe při testech z jazyka, biologie, chemie i matematiky.

Studie z roku 2015 naznačuje, že zapojení do neformálních hudebních aktivit už malých dětí, má na ně ještě větší pozitivní dopad než pravidelné čtení. Když rodiče zapojí dítě do hraní na hudební nástroj, zpívání a hrátky ve stylu počítání písní, vytváření nových rýmů na známou píseň apod., vzniká jedinečná kombinace interakce, která vede k lepšímu učení a pozitivnímu, empatickému vztahu ke svému okolí.

Rychlejší vývoj mozku u dětí

Výuka na hudební nástroj urychluje

vývoj mozku u malých dětí, a to zejména v oblastech, které jsou odpovědné za zpracování zvuku, vývoj jazyka, vnímání řeči a čtení.

Ovlivněna je také schopnost řídit čas, pozornost, organizovat své myšlenky a regulovat chování. Tyto dovednosti jsou velmi důležité jak ve škole, tak i v dospělém životě.

Hudební vzdělávání podporuje získávání jazykových schopností, lepší poslech, paměť a motorické dovednosti. Hudební zážitky integrují tyto různé dovednosti současně, což vede k rozvoji více mozkových nervových spojení. Jednou z nich je informace, že hudba působí na dětský mozek ve všech ohledech pozitivně.

A ještě jednu důležitou vlastnost hudba má. Ukazuje, že když se na něčem tvrdě pracuje, postupně se v dané dovednosti člověk zlepšuje. To je pro děti velice důležitý poznatek, který může výrazně ovlivnit jejich další a hlavně dospělý život.

Zdroj: PředškolníVěk.cz, Martina Mádlová

Vaše ZUŠka

Hvězda Carnegie Hall v Kojetíně

Základní umělecká škola v Kojetíně hostila 27. dubna 2022 koncert renomované slovenské klavíristky Dr. Eleny Letňanové. Program koncertu byl součástí XXXIII. Mezinárodního festivalu současného umění FORFEST CZECH REPUBLIC 2022 a sólistka zde představila v širokém spektru tvorby žen – skladatelek romantické éry a moderny (19.–20. století) „Od Almy Mahler po Iris Szeghy“ – jak zněl podtitul tohoto objeveného projektu. Sólistka, která debutovala ve slavné

Carnegie Hall v New Yorku jako vůbec první slovenská umělkyně, je renesanční osobnost s velkým záberem v několika oborech, vedle klavíru studovala také architekturu, hudební vědu (doktorát), je univerzitní pedagog (FFUK, VSMU, UD, Academia Istropolitana, STU Bratislava, působila řadu let na Dayton University v USA), je také mecenáškou, znalkyní a sběratelkou ve čtyřech světových jazycích.

V programu koncertu zazněla díla těchto skladatelek: Alma Mahler / Rakousko, Nadia Boulanger / Francie, Lili

Boulanger / Francie, Grażyna Bacewicz / Polsko, Clara Schumann / Německo, Judith Zaimont / USA, Iris Szeghy / Slovensko, Ellen Jane Lorenz

/ USA, spoluúčinkovala sopranistka Barbora Ulehlová, která učí zpěv na kojetínské ZUŠ.

Průvodní slovo sólistky o životě skladatelek bylo živé, obsáhlé, plné nečekaných souvislostí i pro poučené posluchače. Dr. Letňanová – jak ji známe – je nepřekonatelnou popularizátorkou soudobé hudby a umění, nikdy se neopakuje, vždy v každé přednáškové verzi přináší další cenná fakta. Projekt bude mít své pokračování v červnových termínech festivalu. Přednáška Dr. Letňanové v Muzeu Kroměřížska (čtvrtek 30. června 2022) bude o životě a tvorbě tří významných slovenských skladatelů – Juraje Beneše, Romana

Bergera a Miro Bázlika s praktickými ukázkami z jejich klavírního díla.

Václav a Zdenka Vaculovičovi

Další 1. a 2. cena v celostátním kole pro ZUŠ Kojetín

Ve dnech 20. a 21. května 2022 proběhlo v Praze další kolo soutěží ZUŠ pořádaných MŠMT ČR, v kategorii Hra na dechové nástroje. Naši školu i město Kojetín reprezentoval Jakub Žabenský, který ve velké konkurenci dalších soutěžících získal 1. cenu ve Hře na tenor a 2. cenu ve Hře na trombon.

Jakubovi i učitelé Liborovi Žabenskému gratulujeme za úžasný výsledek a do další umělecké činnosti přejeme oběma mnoho úspěchů.

Vaše ZUŠka

Chceš poznat super partu?
Přijď mezi nás.

Zápis nových žáků

13. – 17. 6. 2022
20. – 24. 6. 2022

12. 00 – 16. 30 hod.

Zápis se uskuteční v budově ZUŠ

Zájemci se mohou informovat i mimo výše uvedené termíny

Více informací Virtual.prohlídka školy

ZUŠ KOJETÍN

Absolventi 2021/2022

ddm
dům dětí a mládeže
KOJETÍN

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE KOJETÍN INFORMUJE

Proběhlé akce

Projektové dny - Den Země

V měsíci dubnu se 232 žáků I. stupně ZŠ zúčastnilo projektových dnů na oslavu svátku Dne Země. Během těchto dnů se účastníci dozvěděli spoustu informací o třídění odpadu a ochraně přírody. A také si vyzkoušeli techniku plstění z ovčího rouna. Všech 232 dětí slíbilo, že už nikdy žádný odpad na zem neupustí. Tak jim i přírodě držíme pěsti...

Zlatý list

Dne 12. května 2022 se v Kojetíně konala postupová přírodovědná soutěž Zlatý list. Celé dopoledne odpovídalo 114 účastníků na „základní“ otázky z oblasti ochrany přírody a životního prostředí, dendrologie, botaniky a biologie. Gratulujeme vítězům z Gymnázia Kojetín, kteří v mladší i starší kategorii postupují do Krajského kola v Olomouci. Děkuje všem účastníkům i pomocnicím na stanovištích za účast.

-ddm-

PŘIPRAVUJEME

1. 6. 2022

DEN DĚTÍ NA NÁMĚSTÍ

3. 6. 2022

VELKÁ CENA DRAČÍ LODĚ

5. 6. 2022

HANÁCKÁ KOJETÍNSKÁ DESÍTKA

23. 6. 2022

BĚH PROTI DROGÁM

Bližší informace o všech připravovaných akcích najdete na www.ddm.kojetin.cz a facebookových stránkách DDM Kojetín.

Květen v knihovně**Čteme dětské bestsellery!**

Rok 2022 budeme věnovat nejúspěšnějším dětským spisovatelům. V květnu jsme četli z knih Martiny Drijverové.

Výtvarná dílnička ke Dni matek

– výroba přáníčka, pro ŠD a Klub malých čtenářů z Polkovic

Lekce informační výchovy

Pro 3. třídy ZŠ byla určena lekce o knize a její části, o základním žánrovém a tematickém rozdělení literatury, uspořádání beletrie a naučné literatury.

Exkurze žáků 9. tříd do dospělého oddělení s možností bezplatné registrace.

Knihovnická minima

První seznámení s knihovnou pro děti z MŠ v Lobodících.

Více se dozvíte na webových stránkách MěKS Kojetín: www.mekskojetin.cz/mest-ska-knihovna facebooku a rajce.net – Městská knihovna MěKS Kojetín

PŘIPRAVUJEME**UŽ JSEM ČTENÁŘ – KNÍŽKA PRO PRVNÁČKA 2021/2022**

červen 2022, pro 1. třídy základních škol zapojených do projektu

SKIP ČR vyhlašuje čtrnáctý ročník projektu na podporu čtenářské gramotnosti Už jsem čtenář – Knížka pro prvňáčka.

Cílem projektu je rozvoj čtenářských návyků žáků již od prvního ročníku školní docházky. Do projektu přihlašuje letošní žáky prvních tříd základních škol veřejná knihovna ve spolupráci se školami v místě působnosti knihovny.

Veřejná knihovna musí být institucionálním členem SKIP ČR.

Knihovna, která žáky do projektu přihlašuje, s nimi pracuje nad rámec obvyklých knihovnických činností.

V období od listopadu 2021 do května 2022 připraví pro prvňáky nejméně jednu návštěvu knihovny a uspořádá další akce vedoucí k rozvoji zájmu o četbu (společná čtení, besedy s tvůrci knih, výstav apod.)

Odměnou za úspěšné absolvování projektu je pro děti knížka pro prvňáčka, původní česká novinka, která byla napsána a ilustrována výhradně pro účastníky projektu a kterou nelze v běžné knihkupecké síti minimálně tři roky koupit.

Ve školním roce 2021/2022 je to kniha spisovatelky Kláry Smolíkové a fotografa Petra Václavka Dubánek a tajný vzkaz.

ČTEME DĚTSKÉ BESTSELLERY!

Rok 2022 budeme věnovat nejúspěšnějším dětským spisovatelům.

Červen čteme Kláru Smolíkovou (nar. 8. 3 1974 v Praze).

červen 2022 pro školní družiny a Klub malých čtenářů z Polkovic

Úspěšná česká spisovatelka, scenáristka komiksových příběhů, publicistka a velmi čínorodá lektorka. Vystudovala estetiku a teorii kultury na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Již od studií ji zajímá popularizace, věnuje se environmentální, multikulturní, estetické a mediální výchově, angažuje se v muzejní pedagogice. Největší výčet jejích knih představují učebnice a metodické materiály. V současné době se plně věnuje psaní knih pro děti a mládež. Pro děti začala psát nejprve do dětských rubrik novin. Mnoho let přispívala do časopisů Pastelka, Sluníčko, Mateřídouška a Čtyřlístek, kde publikovala desítky pohádek, jazykových hádanek a komiksů. Od roku 2004 píše knížky pro děti. Spolupracovala na scénářích několika webových portálů zaměřených zejména na zábavné vzdělávání. Je spoluautorkou večerníkového seriálu Vynálezce Alva (2012). Od listopadu 2015 do února 2018 připravila osm čísel komiksové revue Bublifuk, do které přispěli původními seriály přední čeští komiksoví tvůrci (Bublifuk). Patnáct let prožila v Táboře, kde deset let učila na střední škole knihkupce a knihovníky od roku 2000 do roku 2010. Poté pracovala ve zdejšímu Husitském muzeu, pro které připravila dětskou linku nové expozice a realizovala řadu lektorských programů, jež se staly podkladem pro úspěšnou dětskou komiksovou knihu Husité. V roce 2013 spolupracovala na třebské expozici Cesty časem, část zaměřenou na řemesla přepracovala do další nápadité knihy Řemesla. Na pražské Pedagogické fakultě vedla od roku 2006 do roku 2014 seminář věnovaný médiím. Krátce působila v Národním muzeu na pozici vedoucí oddělení vzdělávání a kulturních aktivit (2013). Nyní spolupracuje na lektorských programech pro muzea jako externista. Zpočátku její knihy ilustroval Honza Smolík, se kterým má děti Tobiáše a Joriku.

Jejím druhým manželem je Jiří Walker Procházka, kulturní autor české sci-fi a fantasy. Společně píší detektivní příběhy pro dospělé i pro mládež.

Se synem Tobiášem napsala knihu o židovské historii.

PRÁZDNINOVÁ ZÁLOŽKA

červen 2022, pro všechny šikovné děti – tvořivá dílnička do prázdninové knihy

Výstava fotografií Stanislava Šobáně

Výstava fotografií Stanislava Šobáně V pátek 6. května 2022 se v prostorách galerie VIC konala vernisáž výstavy fotografií kojetínského rodáka Stanislava Šobáně, která nesla název Obrazy okamžiků. Po libých klavírních tónech Miluše Venclikové přítomné přivítala programová pracovnice MěKS Kateřina Lýsková, jež seznámila přítomné návštěvníky s osobností Stanislava Šobáně a jeho tvorbou. Autor výstavy si záhy vzal také slovo a uvedl přítomné do světa obrazů okamžiků, které jsme měli ctí, téměř po celý květen i začátek června vidět v galerii VIC. Výstava fotografií je bohatou ochutnávkou z dílny autora, jenž nabízí nejen vizuální krásu, ale i poetické a zároveň vtipné popisky k jednotlivým tematickým celkům. V expozici můžeme ob-

divovat jak smysl pro detail například u cyklu Květy, nebo naopak se zasnít do celkové kompozice krajiny v Českosaském Švýcarsku či na francouzské Korsice. Ze zasnění nás pak dostanou živočišné fotografie z vlčnovské jízdy králů nebo taneční soutěže, kde vyniká právě autorův smysl pro zachycení prchavého okamžiku.

To vše, a ještě mnoho dalších krásných výjevů můžete vidět v prostorách galerie VIC do pátku 10. června 2022.

-miza-

DIVADELNÍ KOJETÍN 2022

28. Divadelní Kojetín po francouzsku

Amatérská scéna
Petra Richter Kohutová

Čtyři francouzské komedie (Bordel na ministerstvu, Velká zebra, Manželé v nesnázích a Na útěku), k tomu komorní muzikál o životě a smrti šansoniérky Edith Piaf (původně Smrt v růžovém, zde Edith) – kojetínský divák si letos mohl připadat jako na bulvární verzi festivalu Sněž tu žábu.

Dále nepřekvapivě dvě komedie mainstreamových amerických autorů, dánská hořká komedie, mladýma očima nazíraná Bernarda Alba a tarantinovský Pan Polštář. Souborové obsazení tradiční, z deseti účastníků poprvé jen plzeňský Ragueneau a Blanenské divadlo. Nově zrekonstruovaná sokolovna, první opravdu horké dny v tomto

roce (alespoň dva z nastaveného víkendů 11. – 15. května 2022), skvělý organizační tým s Hankou Svačinovou v čele, uvádění představení právě Hankou a Milanem Zahradníkem originálními kramářskými písněmi, pět tištěných čísel (plus závěrečné šesté facebookové) zpravodaje Divadelní Koječák a vražedné množství moravské pohostinnosti. To byl 28. Divadelní Kojetín, který se konečně konal na obvyklém místě – po třech letech (v roce 2019 byl přesunut kvůli rekonstrukci sokolovny do Křenovic a v letech 2020 a 2021 zrušen z covidových důvodů). Porota tentokrát pracovala ve složení Vladimír Fekar, Pavel Hurych, Vladimír Altán Mátl a Petra Richter Kohutová.

Hanácká scéna Kojetín – Jean Franco, Guillaume Melanie: Bordel na ministerstvu (režie Vojta M. Kohoutek). První z francouzských komedií na úvod, v překladu Jaromíra Janečka

a s titulem nepoliticky korektní komedie o workoholičce-šéfce kabinetu ministra školství, již, řečeno s DILÍ, „vstoupí do života mladý, sotva pětadvacetiletý údržbář Eric, který jí její malý vesmír rozmlátí na cucky!“ Hra patří i ve svém žánru k těm slabším, navíc jí nepomáhá překlad. Debutující režisér Vojta M. Kohoutek k tomu přidal ne zcela šťastné typové obsazení (hra těžší mimo jiné z věkových rozdílů v mileneckých párech – zde nemožné) a nešťastně řešenou scénografií (zlaté rámy s očima jsou efektní na pohled, ale nehrají, topografie scény je řešena nelogicky, všichni odcházejí a přicházejí zprava...). Herci si stavěli své role převážně sami, podle svých schopností a žánrových preferencí (takže např. Pavlína Lukášová v roli Gabrielle jako by hrála drama, Radek Baštinec jako Erik salónní komedii...). Nejlépe si vedla charismatická Marie Němečková, která ztvárnila roli Cécile Bouquiny; v nejlepších momentech připomínala Elišku Balzerovou ve filmu Ženy v pokušení. Přejí hodně štěstí kojetínským při hledání režiséra, které trvá již několik let a dosud se nedaří.

ASpol SVČ Lužánky – Federico García Lorca: Dům doni Bernardy (režie Petra Rychecká) Soubor, který vzešel v roce 2003 ze „zestálých“ členů brněnských Brnkadel, umí překvapit

(jsou schopni udělat dramatizaci Bulgakovova Mistra a Markétky i zdivadelněné blogy Marie Doležalové Kafe a čurpauza). Tentokrát ASpol přivezl svou představu o Lorkově Domě Bernardy Alby – a navzdory tomu, že všem účinkujícím je do čtyřiceti let, nabídli pozoruhodný tvar. Text upravili (hraje se 80 minut bez přestávky), za téma, s nímž nejvíce souzní, si vybrali pokrytectví a lži, které zabíjejí, podařilo se jim navodit atmosféru dusna v uzavřeném domě plném emocí a potlačených tužeb, povedlo se množství silných obrazů (např. příchod z pohřbu v jakémsi ritualizovaném pochodu dívek ukrývajících obličej za vějíři), účinkující působili autenticky. Inscenace do dvou třetin funguje, ale s druhým příchodem Marie Josefy jako by ztratila dech; začnou převažovat poetická, ale nenaplněná slova-slova-slova, vplíží se pár klišé, mnohé se ztrácí bez dořešení (vějíře, charakterizující postavy i sloužící jako výrazný rytmizující prvek, bez povšimnutí zmizí, muži opouštějí sen a objevují se i v ilustrativních reálných situacích, Poncie vystupuje na začátku jako vypravěčka, ale tato její role se rovněž rozplyne atd.). Velmi bych se přimlouvala, aby „ASpoláci“ pod vedením Petry Rychkové Bernardu domysleli a dopracovali – nepochybně si to zaslouží.

Divadelní spolek Kroměříž – Bricaire a Lassaygues: Velká zebra aneb Jakže se to jmenujete? (režie Ladislav Lára Kolář) Při realizaci této francouzské komedie se sešla herecká elita střední Moravy se zdatným režisérem. Zápletka je logicky vybudována; scé-

na Jany Štěpánové funguje, i když byly dveře nahrazeny korálovými závěsy. Nejpoutavější jsou herecké výkony. (Převážně) kroměřížští dokážou přesně konturovat postavy, umějí hrát časovou tíseň, oplývají konverzačními schopnostmi, jsou zkrátka pro tento žánr velmi obdařeni. Režisér jim umně vytýčil prostor a mantinely; pozitivně se to odrazilo mimo jiné na hereckém výkonu Radka Baštince, který oproti kojetínské inscenaci zazářil, zde v roli přítele Maurice. Pozoruhodné byly ale výkony všech – Jiřího Kašíka jako „velké zebry“ Christiana, Romany Malinské, Romany Blažkové a Vlasty Valíkové jako jeho žen a Martina Šípka coby pojišťováka.

Divadelní spolek Slavkov u Brna

– Eric Assous: Manželé v nesnázích (režie Stanislav Olbricht). Do třetice všeho francouzského – v pátek od pěti Manželé v nesnázích. Lehká komedie o manželském rozkolu, který je odstartován sporem o film Madisonské mosty. Hra nabízí možnost rozehrát herecký koncert plný vzájemného špičkování, provokací a zábavných situací, soubor ji ale vyložil jako drama s tragickými prvky. Jiskřivé dialogy se bohužel změnil v přepsychologizované nevzrušivé povídání a bonmoty v bezobsažné floskule, přidané promítání klíčových scén z Madisonských mostů také věci neprospělo, protože herci převzali sentimentální přístup a pomalý rytmus. Oba protagonisté, Věra Stojarová a Radim Kachlíř, si přesto zaslouží poklonu za precizní jevištní mluvu; a byť se jim tentokrát nezadařilo, mají nepochybně velký potenciál a v příštím, lépe vybraném a vyloženém kusu jistě vyniknou.

Divadlo Brod Uherský Brod – Peter Quilter: Trhni si, otče! (režie Roman Švehlík) Obratně napsané komedie Petera Quiltera zaplavily česká jeviště; kromě evergreenu Je úchvatná! se momentálně hrají čtyři další kusy. Divadlo Brod z Uherského Brodu si vybralo komedii Trhni si, otče! v pře-

kladu Pavla Dominika, s její inscenací se již zúčastnilo moravského i českého FEMADu. V předloze spíše crazy komedie, v podání brodských komedie černá na hranici grotesky a tematicky zpráva o závislostech všeho druhu, nazkoušená v polních podmínkách za covidu. Promyšlená scénografie (dominují proutěná křesílka, jež se stávají metaforou křehkosti vztahů i postavení jednotlivých členů rodiny, zároveň zbraní či klecí – neladí pouze „zájezdový“ obecný horizont), vynikající práce s hudbou a plnokrevné herectví byly hlavními devizami představení, v debatě se pak mluvilo pouze o detailech (ubrat pomrkávání do publika, zrušit horizont, domyslet tečku tety Angely...). Porotci se rozdělili mezi fanoušky představení a jeho odpůrce v poměru 3:1; osobně jsem byla potěšena, protože vzpomínka na poděbradskou reprízu nepatřila k nejpříjemnějším (ejhle, co udělá očekávání a kontext!) a tentokrát jsem se dobře bavila.

Divadlo BLIC Ostrožská Nová Ves

– Ľubomír Feldek: Edith (úprava a režie Andrea Helmichová) Autor obdařil svůj komorní muzikál Smrt v růžovém jedinou základní situací – šansoniérka Edith Piaf umírá a před očima jí defiluje celý život; divadlo BLIC z Ostrožské Nové Vsi ho uvádí pod názvem Edith. Hrlo se s diváky na jevišti a byli jsme svědky čistého tvaru, jež kolega Altán nazval pohledným hudebním divadle, při němž nám čas libě běžel... Problémem předlohy je, že se pohybuje na hranici edukativní zprávy o životě celebrity a jen tak tak se vyhýbá pádu mezi tzv. „věšáky na písničky“; nabízí

několik možností, jakou formu a žánr zvolit a všechny předpokládají výrazný tvůrčí přístup. Režisérka Andrea Helmichová se přiklonila k názoru, že se jedná o drama s jemným humorem a živými písněmi, v němž umírající žena vypráví, jak žít na plné pecky. Všem složkám inscenace sluší přívlastek „promyšlený/-á“, vše funguje a představení dominuje dechberoucí herecký výkon Evy Koukolské, která na jedné straně ztvárňuje starou ženu (holá hlava, přivřené oči, až parkinsonská zkroucenost a třes jsou neobvykle působivé) a na druhé je schopna zazpívat šansony v českém překladu čistě a kultivovaně, s přesně odpozovanými fyzickými projevy francouzské šansoniérky. Andrea Helmichová a její svěřenci byli při své cestě za dramatickým tvarem naprosto důslední – což je chvályhodné a některé diváky jejich verze zcela uchvátila (po představení následovalo standing ovation). A tak přestože představení vzbuzovalo otázky zejména po míře hereckého (sebe)prožívání a sentimentu – pro některé bylo obého až příliš – divadlo BLIC získalo cenu za inscenaci a nominaci do programu Divadelního Pikniku Volyně 2022.

Ragueneau Plzeň – Martin McDonagh: Pan Polštář (režie Blanka Luňáková) Duchovním otcem plzeňského Ragueneaua je Robert Kunesch, který jeho prostřednictvím původně realizoval své divadelně překupnické aktivity, až se rozhodl, že jím zastřeší dvě inscenace – Několikrát do černého, Nicolajovy monology v interpretaci absolventů režijní školy ADA a vysněnou inscenaci McDonaghova Pana Polštáře. Kdyby Katurian K. Katurian napsal povídku o tomto představení, byla by to povídka s dobrým koncem. Režisérka a zároveň autorka úpravy a výpravy Blanka Luňáková dokázala hru vyložit a všichni se s pokorou podílejí na její vizi, pracující s minimalistickou formou, odkazující záměrně na storytelling. Hereckým výkonům vévodí ta-

rantinovský Petr Janda v roli policisty Tupolského, jeden z nejlepších na letošní kojetínské přehlídce. Za zmínku rozhodně stojí i výkon Jiřího Šmahela v roli Michala. Spolu s Robertem Kotalcem Kuneschem (Katurian) vytvořili emotivní sourozenecký pár, který k McDonaghovým hrám patří. (Škoda jen, že pětiletý věkový rozdíl není na první pohled pravděpodobný.) Ztvárnění Katurianova „alter ega“, přesněji autorského hlasu, křehkou dívkou (přesvědčivá Kateřina Hrdinová) a s její pomocí ilustrované vyprávění pro citlivého diváka až morbidních příběhů je nejen překvapující, ale ve výsledku nejednoznačně, rafinovaně pojednané a dobře pointované. Samostatnou pochvalu si zaslouží volba hudby, Portsmouth Sinfonia – perly klasické hudby v provedení orchestru hrajícího falešně jako egyptská armádní hudba ruskou hymnu. Divadelní soubor Ragueneau získalo čestné uznání za inscenaci a doporučení do programu Divadelního Pikniku Volyně.

Divadelní spolek Kroměříž – Sam Bobrick a Julie Steinová: Milá matko... (režie Ladislav Láry Kolář) Kroměřížští uvádějí crazy stand up comedy Neskutečné zážitky Sheldona a paní Levinové pod názvem Milá matko... s podtitulem korespondenční komedie a nepopírají, že pro ně byla především materiálem, který jim pomohl přežít covid. Je neméně nepopíratelné, že Jana Štěpánová a Honza Raclavský jsou charismatictí, řemeslně obdaření a zkušení herci a Láry Kolář zdatný režisér, který nic neponechává náhodě. Ale tentokrát platí, že „z h..na bič neupleteš, a když upleteš, nezapraskáš“: předloha je jen sledem čtyřřádkových dopisů na bázi židovských anekdot, popisující zvnějšku cesty hlavních postav do světa a zase zpátky a těžící ze základního nastavení dominantní matka a syn pokoušející se zbavit jejího vlivu, a tak vlastně není co a o čem hrát – a pointa přichází zhruba o tři čtvrtě hodiny později, než je u sle-

du stand up výstupů žádoucí. Přesto šlo o příjemných 80 minut, pokud divák přistoupil na to, že jde o ilustrované vyprávění – nic víc a nic méně.

Václav Václavov – Astrid Saalbachová: Baletky (režie Josef König) Souboru Václav z Václavova pod vedením Josefa Königa prozatím slušely především tituly typu Na tý louce zelený, Jeppe z Vršku či Kulička. Tentokrát si tvůrci vybrali hru s výrazným metaforickým přesahem, dánskou hořkou komedii pro jednoho muže a šest žen Taneční hodina, kterou uvádějí pod názvem Baletky. Hru o touze tančit, být chvíli nikoli kachnou, ale labutí a obstát na cestě životem i ke smrti, seškrkali a pojednali svým obvyklým způsobem – s důrazem na realistické příběhy jednotlivých žen (nejsilněji zapůsobí příběh laktační psychózou trpící Karen) a s touhou si to na jevišti užít. Hlavní devizou inscenace jsou správně obsazené silné ženské osobnosti, které jsou dobře fyzicky připraveny; přesto mě napadlo, jak by inscenaci slušelo, kdyby si na principu Baletek dámy napsaly vlastní hru. A škoda, že režisér rezignoval na přesah; např. závěrečný tanec je zcela proti smyslu zparodován.

Blanenské divadlo – P. Palmade a Ch. Duthuron: Koprovka aneb Na útěku (režie Fabián Pár) Blanenské divadlo se navrácí po pěti letech spánku, způsobeného příklonem dlouholetého režiséra Josefa Poláška k výtvarnému umění – a je to návrat s plnou parádou. (Opět!!! – a na přehlídce konečně naposledy) francouzská

komedie, tentokrát Na útěku – oblíbená nejen amatéry, protože jde o tzv. „HLP“ („hluboký lidský příběh“ – to je ironie, aby bylo jasno), nabízí velké příležitosti pro dvě generačně rozdílné herečky, přesně definované postavy, konverzační lehkost – a především hravost. Blanenské divadlo ji uvádí v rasantní úpravě (název doplněn – Koprovka v něm znamená... cenzurováno...), také v režii, scéně, s kostýmy, hudbou a dokonce i tištěným programem Fabiána Pára; pod tímto pseudonymem se ukrývá Vlastimil Peška. Inscenace se posunula od komedie konverzační do polohy klauniády, jejíž možnosti si dvě disponované a naprosto suverénní herečky, Irena a Kateřina Vrtělové, užívají a zúčastní je v nadstandardní souhře. Hravá a funkční scénografie: pět sloupů, jež představují zábradlí u propasti či kříže na hřbitově, zároveň se v nich ukrývá vše, co dámy potřebují, od telefonu po umělou dojičku krav. Přestavby probíhají přiznaně, zpívá se francouzsky za doprovodu hudebníka s harmonikou či saxofonem, jenž také supluje epizodní postavy. Škoda, že chybí např. práce s protiklady ženských typů a že vězeňská scéna není řešena úplně šťastně; a dvojnásob škoda, že tvůrci neuvěřili, že živá hudba stačí – kdyby nebyla doplněna hudbou nahranou a kdyby hudebník převzal i nahrané zvuky (např. ozvěnu), byl by tvar čistší.

Program přehlídky doplnil divadelní večírek s kapelou Hubomel, výstava ve foyeru sokolovny (obrazy a plastiky skupiny Signál 64 – zejména Tři dámy Marie Němečkové mě uchvátily) a dopolední pohádková představení (Dášeka čili Život štěněte a O princezně, která ráčkovala Divadelní scény Zlín).

Na závěr velká pochvala. Zahájení přehlídky obstarali již poněkoličkáte Mimoní – což je soubor dětí a mládeže působící při kojetínském MěKS. Tentokrát sehráli část svého kusu Haná se nesodí (podle Zdeňky Galušky a Vlastimila Pešky). Je znát skvělé

vedení – Hanka Svačinová a Milan Zahradník nejen oplývají množstvím nápadů, ale také svým svěřencům rozumí, dokážou je uvolnit a nastavit takové podmínky, aby naplňovali situace, přitom se výborně bavili – a bavili i ostatní. Mimoní se tak stali jednou z mých letošních divadelních rozkoší (udělili jsme jim alespoň zvláštní uznání za radostné osvěžení přehlídky) – a přemýšlím, zda není na čase, aby se začali účastnit přehlídky jako plnohodnotný soutěžní soubor (případně se rozjeli na přehlídku směrem na Mladou scénu).

Výsledky přehlídky:

Čestné uznání

- Marii Němečkové za roli Cécile Bouquiny v inscenaci Bordel na ministerstvu Hanácké scény Kojetín
- Šárce Benešové za roli Bernardy v inscenaci Dům Bernardy Alby DS Aspol. Lužánky Brno
- Radku Baštincovi za roli Maurice v inscenaci Velká zebra aneb Jakže se to jmenujete DS Kroměříž
- Romaně Blažkové za roli Gisele v inscenaci Velká zebra aneb Jakže se to jmenujete? DS Kroměříž
- Věře Stojarové a Radimu Kachlířovi za kvalitní jevištní mluvu v inscenaci Manželé v nesnázích DS Slavkov u Brna
- Romanu Švehlíkovi za režii inscenace Trhni si, otče! Divadla Brod Uherský Brod
- Romanu Švehlíkovi za roli Trevora v inscenaci Trhni si, otče! Divadla Brod Uherský Brod
- Lence Sasínové za roli Angely v inscenaci Trhni si, otče! Divadla Brod Uherský Brod
- Andree Helmichové za režijní koncept inscenace Edith divadla Blic Ostrožská Nová Ves
- Ivanu Helmichovi za scénografii inscenace Edith divadla Blic Ostrožská Nová Ves
- Robertu Kotálovi Kuneschovi za roli Katuriana v inscenaci Pan Polštář souboru Ragueneau Plzeň

- Jiřímu Šmahelovi za roli Michala v inscenaci Pan Polštář souboru Ragueneau Plzeň
- Martině Šťastné, Gabriele Skrottové, Kamile Purové, Soně Švubové a Petře Šípové za osobnostní herectví v inscenaci Baletky divadla Václav Václavov

Cena

- DS Aspol. Lužánky Brno za hereckou souhru v inscenaci Dům Bernardy Alby
- Ladislavu Kolářovi za režii inscenace Velká zebra aneb Jakže se to jmenujete? DS Kroměříž
- Jiřímu Kašíkovi za roli Christiana v inscenaci Velká zebra aneb Jakže se to jmenujete? DS Kroměříž
- Romaně Malinské za roli Sabine v inscenaci Velká zebra aneb Jakže se to jmenujete? DS Kroměříž
- Tomáši Kreislvi za roli Jazona v inscenaci Trhni si, otče! Divadla Brod Uherský Brod
- Evě Koukolské za roli Edith ve stejnojmenné inscenaci divadla Blic Ostrožská Nová Ves
- Blance Luňákové za dramaturgii inscenace Pan Polštář souboru Ragueneau Plzeň
- souboru Ragueneau Plzeň za výběr hudby pro inscenaci Pan Polštář
- Petru Jandovi za roli Tupolského v inscenaci Pan Polštář souboru Ragueneau Plzeň
- Janě Štěpánové za roli Doris Levínové v inscenaci Milá matko... DS Kroměříž
- Honzovi Raclavskému za roli Sheldona Levina v inscenaci Milá matko... DS Kroměříž
- Ireně Vrtělové za roli Claude v inscenaci Koprovka aneb Na útěku Blanenského divadla
- Kateřině Vrtělové za roli Margot v inscenaci Koprovka aneb Na útěku Blanenského divadla

Zvláštní uznání Mimoňům za radostné osvěžení přehlídky

Čestné uznání za inscenaci a doporučení na národní přehlídku Divadelní Piknik Volyně

– DS Ragueneau Plzeň – Pan Polštář

Cena za inscenaci a nominace na národní přehlídku Divadelní Piknik Volyně

– divadlo Blic Ostrožská Nová Ves
– Edith

Petra Richter Kohutová

Poděkování za Divadelní Kojetín 2022

- Poděkování patří všem divadelníkům, bez kterých by přehlídka nebyla: Mimoni Kojetín, Hanácká scéna Kojetín, Divadlo Scéna Zlín, ASpol. Lužánky Brno, Divadelní spolek Kroměříž, Divadelní spolek Slavkov u Brna, Divadlo Brod Uherský Brod, Blic Ostrožská Nová Ves, Ragueneau Plzeň, Václav Václavov, Blanenské divadlo...
 - děkujeme všem divákům, kteří vytvořili pravou festivalovou atmosféru,
 - děkujeme odborné porotě – Petře Richter Kohutové, Vladimíru Fekarovi, Vladimíru "Altánovi" Mátlovi a Pavlu Hurychovi za náročný úkol vybrat ty nejlepší a nezarmoutit ostatní,

- děkujeme Městu Kojetín, Olomouckému kraji a Ministerstvu kultury ČR za finanční podporu,
 - děkujeme všem sponzorům přehlídky,
 - velký dík si zaslouží redaktori a reportéři Divadelního Kojetáka s šéfredaktorkou Hadičkou Hásovou za všechna čísla společensko-kulturně-satiricko-kritického deníku přehlídky,
 - děkujeme Hubomelovi (Staňa a Šera) za hudební večírek,
 - děkujeme fotografce Janě Večeřové za celofestivalovou fotodokumentaci,
 - velké poděkování a poklonu smekáme technikům Honzovi Raclavskému a Daně Dopitové,
 - obrovské poděkování celému realizačnímu týmu, který se postaral

o bezproblémový průběh přehlídky – stréčovi Milanovi Zahradníkovi, Janči Novákové, Kačce Pastyřkové, Kačce Lyskové, Jarči Látalové, Adéle Krchňákové, Ladičkovi a holkám ze Smotané hadice – Emilce a Áji.
 - díky všem nejmenovaným, kteří se jakkoliv podíleli na zdárném chodu kojjetínského festivalu a dělali to z lásky k divadlu.

Ze srdce všem děkuje za MěKS Kojetín Hana Svača Svačinová

Foto od J. Večeřové:

https://h-svaca.rajce.idnes.cz/Divadelni_Kojetin_2022/DIVADELNÍK.CZ

Vladimír Altán Mátl: Divadelní Kojetín okouzila Edith a Pan Polštář

KOJETÍNSKÉ FILMOVÉ LÉTO 2022

Letní kino Kojetín

NÁDVORÍ VIC KOJETÍN
Masarykovo náměstí 8

Začátky projekcí: červen a červenec 21:00; srpen a září 20:30

st 8.6. 100 Kč
* **Tři přání pro Popelku** *
pohádka (čsfd 44%) 87 min

st 22.6.
* **Jedině Tereza** *
romantická komedie (čsfd 57%) 102 min

pá 24.6.
* **Mimořádná událost** *
komedie (čsfd 74%) 103 min

st 29.6.
* **Croodsovi: Nový věk** *
animovaný (čsfd 73%) 95 min

pá 8.7.
* **Tlapková patrola ve filmu** *
animovaný (čsfd 63%) 88 min

st 13.7.
* **Deníček moderního fotra** *
komedie (čsfd 60%) 101 min

st 20.7.
* **Známí neznámí** *
komedie (čsfd 73%) 103 min

st 27.7.
* **Zpívej 2** *
animovaný (čsfd 73%) 110 min

st 3.8. 100 Kč
* **Cesta domů** *
komedie (čsfd 58%) 92 min

st 17.8.
* **Addamsova rodina 2** *
animovaný (čsfd 47%) 93 min

st 24.8.
* **Srdce na dlani** *
komedie (čsfd 69%) 95 min

st 31.8.
* **Kurz manželské touhy** *
komedie (čsfd 55%) 90 min

pá 2.9.
* **Myši patří do nebe** *
animovaný (čsfd 81%) 87 min

Facebook: Letní kino MěKS Kojetín

Promítáme za každého počasí! Deky s sebou! Vstup: dospělí 90 Kč; děti, studenti, důchodci 70 Kč; fixní: 100 Kč

www.mekskojetin.cz

KOJETÍNSKÉ LÉTO

HUDEBNÍ A DIVADELNÍ 2022

MASARYKOVO NÁMĚSTÍ / NÁDVOŘÍ VIC / SOKOLOVNA / KOJETÍN

27.5.

pá 16:00
Masarykovo náměstí

ZUŠ OPEN

CELOSTÁTNÍ HAPPENING
ZÁKLADNÍCH UMĚLECKÝCH ŠKOL
KONCERTY V RÁMCI JEDNOHO DNE

29.7.

pá 18:00
Nádvoří VIC

VALAŠSKÁ CIMBÁLOVÁ MUZIKA

BAČA

VYHRÁVÁ DO PŮLNOCI

15.6.

st 18:00
Masarykovo náměstí

FOGGY DUDE

CELTIC PUNK/FOLK PUNK
/ STRAHOV - PRAHA

19.8.

pá 18:00
Nádvoří VIC

KOJETÍNSKÁ KYTARA

KONCERTY REGIONÁLNÍCH KAPEL

2.7.

so 19:00
Sokolovna Kojetín

SRNKY

DOCELA UJETÁ KOMEDIE
DIVADELNÍ STUDIO D3
KARLOVY VARY

16.9.

pá 18:00
Nádvoří VIC

CANTAS

PĚVECKÝ SOUBOR
/ MĚKS KOJETÍN

13.7.

st 17:00
Masarykovo náměstí

HUDBA PRO PAMĚTNÍKY

BÝVALÍ ZPĚVÁCI A ZPĚVAČKY
ORCHESTRU DISKANT

17.9.

so 17:00
Nádvoří VIC

DOBŘÉ DUŠE

KONCERTY NA PODPORU
NEMOCNÝCH DĚTÍ Z KOJETÍNA

ZMĚNY V PROGRAMU VYHAZENY!

www.mekskojetin.cz/hudebni-leto

MUZEJNÍ NOC

PÁTEK

10. června 2022

19-22.³⁰ hodin

Vzdělávací a informační centrum Kojetín
Masarykovo náměstí 8, Kojetín

Expozice muzea:

- Prohlídka výstavy Ztracená tvář Hané
- Vázání hanáckého šátku
- Ukázka oblékání dívčího kroje s popisem krojových součástí
- Naučné hry pro děti

Sklepení:

- Oživlé hrůzostrašné sklepení

Nádvoří:

- 19.³⁰ hodin Vystoupení dětského folklorního souboru Bezměrováček
- Promítání historických filmů z Kojetína (Premiéra znovuoobjevených a digitalizovaných filmů Signál 64 - Lásky nebeská, Hanácká scéna na Jiráskově Hronově)

Noční speciality pro hladové:

- Zabíjačkové noční hody
- Domácí chleba

muzeum
meks
kojetín

Vstupné
dobrovolné

DIVADELNÍ SKUPINA MIMONI MĚKS KOJETÍN
VÁS ZVE NA VESELOHRU SE ZPĚVY NA MOTIVY ZDEŇKA GALUŠKY A VLASTIMILA PEŠKY

SOBOTA 25. června 2022 ve 20.⁰⁰ HODIN
KULTURNÍ DŮM BEZMĚROV

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Divadelní studio D3

Režie: Petr Richter

Tomáš Svoboda

SRNKY

2. červenec 2022 v 19.00 hodin

SOKOLOVNA KOJETÍN

Karlovy **VARY**°

BÁRA POLÁKOVÁ

KOJETÍNSKÉ HODY 2022

PÁTEK–NEDELE 12.–14. SRPNA 2022

Kultura v květnu

Květnové dny jsme na kultuře trávili opět pestře. V první polovině května probíhala v Kojetíně divadelní přehlídka, která byla letos pro jistotu přesunuta z března na květen, jelikož jsme nevěděli s jistotou, zda nebude řádit, tak jako dva předešlé roky covid. Od středy 11. května do neděle 15. května 2022 mohli tak diváci zhlédnout řadu představení z Moravy i z Čech v podání amatérských divadelních souborů, které mnohdy svými výkony a zpracováním předčily profesionály. Po divadelním maratónu následoval maratón sochařský a veslařský, kdy jsme se ve čtvrtek 26. května 2022 přeplavili na ostrůvek v areálu Bio-centra Kojetín, kde nás čekal vodník Špalírek s otevřenými zlomeninami obou rukou. Ty jsme po krátkém konziliu zpevnili pletivem, zafixovali obinadly namočenými do betonové hmoty a nabarvili tak, že hasrman je jako nový. Nezbývá než doufat, že tento takřka lékařský zákrok už nebude v budoucnu potřeba a nenechavci si nechají zajít chuť na likvidování patrona biotopu.

V pátek 27. května 2022 od 16 hodin patřilo Masarykovo náměstí v Kojetíně hudbě. V rámci celostátního happeningu s názvem ZUŠ Open vystoupila naše základní umělecká škola, která se bezesporu má čím pochlubit. Základní umělecká škola Kojetín odstartovala v Kojetíně Hudební léto.

Den na to, v sobotu 28. května 2022, jsme se vydali na výlet za našimi přáteli, které jsme poznali při pomocných pracích na jižní Moravě po ničivém tornádu. Přátelé z Jankovic u Uherského Hradiště nás pozvali spolu s kojetínskou Hanáckou besedou na Folklorní festival Jankovice, který se odehrával v krásném a příjemném areálu Březičky. Neméně příjemná byla i pohostinnost a přivítání místních organizátorů. V několikahodinovém pásmu, kde se účastnily folklorní soubory ze Slovácka a Slovenska, zazářila i naše domácí Hanácká beseda. Ta vystoupila v programu ve dvou vstupech, a na závěr roztančila všechny přítomné tradiční Dódleckó, kterou si z chutí zatančili jak diváci, tak i členové jiných folklorních souborů. Krásné sobotní odpoledne se v dobrém rozmaru rychle přehouplo do podvečera a těžko se nám opouštěly pohostinné a srdečné Jankovice.

-miza-

Canisterapie

Díky projektu, který je realizován za pomoci fondu Českého rozhlasu ze sbírky Ježíškova vnučata, můžeme pro naše seniory připravit deset lekcí canisterapie. Se svými zvířecími mazlíčky nás navštěvuje Dita Neudeková, zastupující organizaci SpoluTudy, z. ú. Na canisterapii má vycvičené psy rasy Parson Russell. Naši senioři se s nimi budou setkávat po celou dobu projektu. Tato psí terapie velmi pozitivně působí na psychický i fyzický stav člověka. Paní terapeutka měla připravené aktivity, při nichž se zapojili senioři i pejsci dohromady. Pro pejsky byl připraven čmouchací koberec. Do tohoto koberce s velkými třásněmi senioři dávali pamlsky, které následně museli psi najít. Pro další zpestření canisterapie měli senioři připravené obrázkové šablony psů, které si obkreslili na papír a měli je vybarvit podle zabarvení srs-

ti. Byla tak trénována jemná motorika a zároveň paměť. Museli si pamatovat, jak se který pes jmenuje a jaké je jeho zabarvení srsti. První terapie se uskutečnila ve víceúčelové klubovně na DPS E. Beneše. Potom jsme se přesunuli na DPS 6. května. Využili jsme příjemného počasí a byli venku. Další lekce se uskutečnila ve venkovních prostorách DPS Stan. Masara. Následné setkání proběhlo na DPS 6. května v kulturní místnosti. Všechna sezení se velmi vydařila. Senioři jsou

moc nadšení a těší se na další setkávání. Děkujeme nadačnímu fondu Českého rozhlasu a organizaci SpoluTudy, z. ú.

PZ

VU3V – promoce v Praze

Naši studenti Virtuální univerzity úspěšně zakončili letní semestr. Téma bylo „Evropské kulturní hodnoty“. Studentů v tomto semestru bylo šestnáct. Následně se v Praze 12. května 2022 v České zemědělské univerzitě Provozně ekonomické fakulty konaly slavnostní promoce. Z našeho konzultačního střediska v letošním roce měly nárok na promoci čtyři studentky. Do Prahy nás jelo pět účastníků, z toho dvě studentky promující. Ostatním studentům budou předány pamětní listy a osvědčení o absolutoriu na podzim při zahájení zimního semestru. Slavnostní ceremoniál byl velmi krásný a jsme moc rádi, že po dvouleté pauze, jsme opět mohli do Prahy zavítat. (Z důvodů covidových opatření se promoce v posledních dvou letech nekonaly). Po ukončení slavnosti jsme se ještě vydali na pěknou procházku historickou částí města Prahy.

Virtuální Univerzita třetího věku je určena především pro vzdělávání seniorů v regionech, kteří se z různých důvodů nemohou zúčastňovat prezenční formy. U3V poskytuje osobám v pozdějším věku všeobecné, zájmové a neprofesní vzdělávání na vysokoškolské / univerzitní úrovni, které univerzity / vysoké školy již tradičně řadí do nabídky celoživotního vzdělávání. Celkově je v České republice organizováno

více než sedm set různých vzdělávacích programů a touto formou studuje přes 38 000 seniorských studentů. Zimní semestr v našem konzultačním středisku bude zahájen na konci září.

Podrobné informace budou zveřejněny na našich stránkách www.css.kojetin.cz a na stránkách Facebooku. Rádi mezi sebou uvítáme nové studenty.

PZ

CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ

Náboženská obec CČSH Kojetín a Tovačov

„Ne (lidskou) silou a mocí, ale mým Duchem!“ Práví Hospodin zástupů. Zachariáš 4,6b

Program svátečních setkání v červnu 2022 (v době „Svatodušní“)

5. 6. 2022 Neděle – Boží hod Svatodušní (Letnice):

SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBY

od 8.15 hodin ve Skalce (sál Obecního domu)
od 10.00 hodin v Husově sboru

12.6.2022 Neděle – Nejsvětější (Boží) Trojice:

SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBY

od 10.00 hodin v Husově sboru

19. 6. 2022 Neděle – 2. po svatém Duchu:

BOHOSLUŽBY

od 10.00 hodin v Husově sboru

26. 6. 2022 Neděle – Apoštolů Petra a Pavla:

SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBY

od 10.00 hodin v Husově sboru

27. – 29. 6. 2022 Pondělí až středa

PROHLÍDKY SBORU (SYNAGOGY)

pro školy a veřejnost (dle dohody)

3. 7. 2022 Neděle

SLAVNOSTNÍ BOHOSLUŽBY

k uctění památky sv. opata Prokopa,
slovanských věrozvěstů Konstantina a Metoděje
i 607 let Mistra Jana Husa
od 8.15 hodin ve Skalce (sál Obecního domu)
od 10.00 hodin v Husově sboru

Petr se ujal slova a řekl: „Opravdu vidím, že Bůh nikomu nestrání, ale v každém národě se mu líbí, kdokoli Ho ctí a koná spravedlnost. To je to poselství, které Bůh svěřil synům Izraele; jím zvěstuje pokoj skrze Ježíše Krista, který je Pánem všech.“ Skutky apoštolské 10,34-35

Oznámení: Farní úřad CČSH v Kojetíně (Husova 796., kancelář v přízemí) je k dispozici členům i veřejnosti v pondělí a ve středu od 9 do 15 hodin. Jinak dle dohody. Volejte, laskavě, na telefonní číslo 777 706 511 nebo pište na email: ccsh.kojetin@centrum.cz
Naší sestrou farářkou je Petra Hrušková z Hranic n/M., telefon: 606 207 782 email: petra.hruskova@email.cz
Naše společenství je „otevřené“ všem „hledajícím“!
Letošní prohlídky Husova sboru, synagogy, byly zahájeny. Prohlídku je třeba objednat předem na farním úřadě osobně nebo telefonicky, anebo na Vzdělávacím a informačním centru Kojetín, Masarykovo nám. 8.

Podrobnější informace a aktuální data setkání i mnoho dalšího najdete na našich webových stránkách:

<http://ccshkojetin.cz/> a v aktuálním čísle Kojetínského zpravodaje:

<https://mekskojetin.cz/archiv-casopisu>
Fotogalerie:

<https://www.zonerama.com/captainjtc>

FB: <https://www.facebook.com/ccsh.kojetin>

Aktuálně z CČSH: <https://www.aktualne.ccsh.cz/>

Bohoslužby on-line: <https://www.aktualne.ccsh.cz/bohosluzby-a-promluvy.html>

Pomoc Ukrajině: <https://www.husitska-diakonie.cz/pomahejte-s-nami/>

Jiří Pleva

Anekdota měsíce:

Ve dveřích ordinace psychiatra se objeví muž na všech čtyřech s něčím v zubech.

Psychiatr:

- Aha, a kdopak to k nám přišel?

Kočka?

Muž leze do kouta. Lékař ho bedlivě sleduje:

- Že by pejsek?

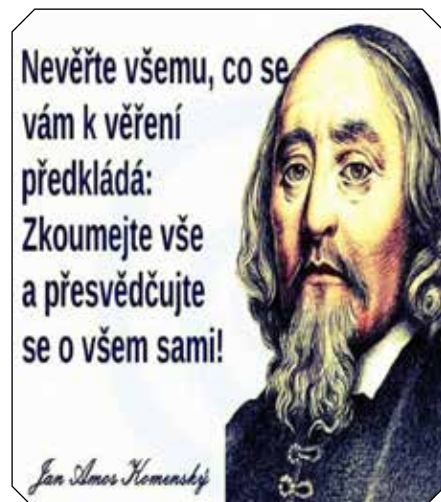
Muž přešel podlahu a vlezl do dalšího rohu. Lékař drží s pacientem krok:

- Aha, pravděpodobně ježek! Nebo snad želvička? Zaklepeme ji na krunýřek?

Muž vyndává drát z pusy:

- Poslyšte, necháte mě v klidu zapojit ten internet nebo ne?!

Cítát měsíce:

Myšlenka měsíce:

Biblický verš měsíce:

DOŠLO DO REDAKCE

Jarní turnaj v badmintonu

V sobotu 30. dubna 2022 Sportovní klub v Kojetíně pořádal netradiční amatérský turnaj v badmintonu. Všichni účastníci se sešli hned v 9 hodin ráno ve sportovní hale, rozcvičili se a v přátelském duchu zahájili první zápasy. Celkem se sešlo osmnáct hráčů a hráček, kteří byli jednotlivě losováni do smíšených dvojic. Hrál se systémem „každý s každým“, tudíž během dne týmy odehrály až jedenáct zápa-

sů, a jejich umístění stanovil bodový systém. Turnaj probíhal do odpolední hodiny a všichni sportovci se snažili o co nejlepší umístění.

Všechny zápasy byly velmi napínavé a do poslední chvíle nebylo jisté, který pár zvítězí. Zlatou medaili nakonec získali Roman Uherek a Lucie Hanáková. O první místo svedli boj s Barborou Zatloukalovou a Martinem Pištělákem, kterému se tak nepodařilo obhájit prvenství z předchozího turnaje. Bronzovou medaili obdržela dvojice Petr Formánek a Radka Michálková.

Všichni účastníci turnaje získali hodnotné ceny a účastnický diplom.

Děkuji účastníkům, fanouškům, organizátorům akce a samozřejmě sponzorům, bez kterých by se turnaj nemohl konat. Zvláštní díky patří našemu fotografovi, Františku Gregorovi, který celý turnaj zdokumentoval. Na závěr děkuji recepci sportovní haly za veškerou vstřícnost. Doufám, že se na dalším, tentokrát vánočním badmintonovém turnaji, sejeme ve stejné hojné počtu. Sportu zdar!

*Lucie Hanáková
Badmintonový oddíl SK Kojetín*

Návštěva u hasičů

Každý pátek 13. je určen všem hasičům v celé České republice jako den otevřených dveří na všech požárních stanicích. Cílem akce je seznámit veřejnost s prací hasičů, ukázat jim prostředí, ve kterém se připravují na zásah, poučit je o nebezpečí které je může potkat a jak se v dané situaci správně zachovat. Hlavními návštěvníky jsou převážně děti, ale i dospělí se často zastydí nad neznámou a rádi si odnáší nové zkušenosti.

Nebylo tomu jinak i u nás v Kojetíně. Na rozeslané pozvánky se ozvalo

vedení základních i speciálních škol. Jejich následné dotazy napovídali hojnou účast a my tak začali s přípravami. Nic jsme nepodcenili a naše nasazení sklidilo úspěch. První třídu školky jsme přivítali již brzy po osmé ráno. Program jsme zaměřili spíše na ukázky, které mohou sledovat více návštěvníků najednou. Nejvíce všechny bavilo uhašení hořícího oleje na rozehřáté pánvi a hlavně výsledek při použití vody. Rozstřihání železné trubky simulující sloupek havarovaného vozu, nutil k zamyšlení nad hrůzou prožívající oběti dopravních nehod. Komentovaná prohlídka zásahového vozidla

vzbuzovala u mnohých obdiv nad množstvím techniky, kterou ke své rozmanité práci potřebujeme.

Počasí nám přálo a přesto že jsme ráno schytali pár kapek, svatý Florián nám nakonec zařídil krásný den. Celkem se na naší malé stanici vystřídalo 403 návštěvníků. Docela jsme se zapotili, ale odměnou nám byly spokojené tváře opouštějící vrata Požární stanice. Nastavili jsme si vysokou laťku pro pořádání dalšího dne otevřených dveří. Pro příští rok jsou to dva termíny v lednu a říjnu. Pokud nám to situace dovolí, tak 13. října 2022 v pátek vás budeme opět vyhlížet.

velitel směny „C“ Jan Krejsa

Střední Hanou na kole 2022

V sobotu 21. května 2022 se vydali cyklisté již po páté na cyklovýlet po naší Hané. Oblíbená akce letos přilákala rekordní počet 700 účastníků, kteří se zaregistrovali na kontrolních stanovištích ve čtrnácti obcích mikroregionu Střední Haná. Počasí letos přálo, i když foukal čerstvý severozápadní větrík.

Nejde o závod, ale o cyklovýlet. Každý si podle svých možností zvolí svou trasu, kde začne, a kterými obcemi chce projet.

Letos z Kojetína od Domu dětí a mládeže vyjelo 127 cyklistů, cyklistek a cyklistů. Jejich evidenci měly na starosti usměvavé pracovnice DDM. Každý dostal na cestu instruktážní brožurku, do které sbíral razítka v jednotlivých obcích. Kdo chtěl (jako já) posbírat všechna razítka musel absolvovat vzdálenost kolem sedmdesáti kilometrů. Za to ho čekalo v každé obci

vřídlné přijetí spojené s ochutnávkou chlebě s báječnými pomazánkami, hanáckých vdolečků a dalších pochutin. Nedostižné jsou Polkovice, kde paní Jiřinka Zdařilová spolu s pomocnicemi připraví takové pamlsky, že se nedají slovy popsat chutě a také zrakový požitek je mimořádný zážitek.

V každém ročníku byla stanovena dojezdová obec, kde proběhl program spolu s vyhodnocením kategorie účastníků. Nultý ročník končil v Ivani na fotbalovém hřišti, další v Tovačově u zámku, v Kojetíně na novém koupališti. V roce 2021 kvůli covidu nebylo cílové místo stanoveno.

Dojezdovou obcí v letošním roce byla obec Troubky, kde byly vyhodnoceny následující kategorie účastníků:

nejstarší účastník – muž Václav Baďura z Kojetína, nejstarší účastník – žena Ludmila Obrová z Lobodí, nejmladší účastník – chlapec Ondřej Tinka z Kojetína, nejmladší účastník – děvče Anna Vrtělová z Polkovic.

Dále byli vylosováni čtyři nejlepší cyk-

listé, kteří projeli všechna stanoviště. Tito účastníci při dojezdu odevzdali svoje registrační pásy, které byly umístěné do slosovacího zařízení. Jména nejsou zaznamenána. Ceny byly vylosovaným předány na místě.

Mimořádně byli oceněni nejrychlejší účastníci, kteří dojeli do cílové obce v čase 12:17 hodin manželé Jana a Roman Dočkalovi z Kojetína.

Každý účastník si užil pohybu na čerstvém vzduchu a s lidmi naladěnými na stejnou vlnu. Poznal také naši krásnou Hanou ze sedla kola, kdy si užil jízdu po silnicích, polních a lesních cestách, cyklostezkách a také po drkotavé panelové cestě mezi Oplocany a Lobodíci.

Velký dík patří mikroregionu Střední Haná a všem, kteří se jako pořadatelé zapojili do této zdařilé akce. Můžeme si přát, že i po komunálních volbách v září tohoto roku bude dál tradice pokračovat dalším ročníkem.

Kolu zdar a cyklistice zvlášť!

Jaroslav Bělka

TJ SOKOL KOVALOVICE

Okénko do historie kovalovického fotbalu období 1987–1999

Po dvou letech odmlky v letech 1984 a 1985 se přičiněním nového výboru začalo formovat úplně nové mužstvo. V každém fotbalovém klubu musí fungovat symbióza výboru a hráčů. To platí stále víc, protože lidí ochotných dobrovolně něco dělat, ubývá. V roce 1986 byl výbor omlazen díky novým členům: Josef Plesník ml., Stanislav Plesník ml., Josef Přivřel a Radoslav Tvrdoň. Na jaře 1986 hrály Kovalovice teprve přáteláky. Bylo to kvůli tomu, že okresní soutěž měla lichý počet účastníků, a tak byla nařízeno ve volném týdnu, aby tým sehrál přátelák s Kovalovicemi. Kovalovice tak opět hrály pravidelné zápasy, i když zatím herní sty byl nevalné úrovně. Soutěž Kovalovice začaly hrát na podzim 1986 a skončily na posledním 12. místě s třemi body. Na jaře už to bylo lepší, což znamenalo 10. místo s deseti body.

Ročník 1987/1988 se vydařil. Hlavní změna nastala na postu brankáře, kde nastoupil bývalý gólman Hanácké Slavie Kroměříž Ladislav Baroš. Díky jeho vynikajícím výkonům Kovalovice skončily na 3. místě jen tři body za postupující Vlkouši. V tomto období hrály Kovalovice derby se Slavojem Kojetín B, který skončil až na 8. místě.

Ročník 1988/1989 – mužstvo si v tomto ročníku moc dobře nevedlo a skončilo v tabulce osmé s deseti body a vysoce pasivním skóre 26:56, když odešla opora brankář Ladislav Baroš. Za to nejlepší střelec Zdeněk Beran vsílil patnáct branek.

Ročník 1989/1990 – v létě poprvé se konal turnaj v minikopané a tradice je až do dneška. V soutěži pokračovaly slabé výkony, i když z posledních pěti utkání byla jedna prohra. Konečné

Mistrovské utkání v Uhřetěbích – září 1987. HŘZ: Stanislav Plesník, trenér Ladislav Pospíšil, Josef Plesník, Vladimír Šimčík, Slávek Fučík, Roman Vojáček, Ladislav Baroš. DŘZ: Josef Mirvald, Ladislav Pospíšil ml., Josef Přivřel, Jiří Kusák, Radoslav Tvrdoň, Zdeněk Beran.

SLAVOJ Kojetín B 1972. Zleva zadní řada: trenér Antonín Hubík st., Alois Kobak, Václav Ernst, Petr Bosák, Vojtěch Barták, Alois Křička, Antonín Petura, Pavel Sítina, Pavel Sotona. Zleva přední řada: Ladislav Kaštil, Ladislav Stavinoha, Antonín Handl, Miroslav Spáčil, Antonín Hubík ml., Jindřich Krčmař, Emanuel Mazur, Otto Svoboda.

předposlední místo z deseti týmů a vysoce pasivní skóre 24:56.

Ročník 1990/1991 – vstup do soutěže byl ve velkém stylu. První branku obdržel tým až v pátém kole s Kojetínem B a byl pouhé dva body za vedoucím Tovačovem. Zato závěr podzimu a začátek jara nevyšel a ztráty bodů znamenaly konečné 11. místo ze třinácti týmů skóre opět minusové 35:42.

Ročník 1991/1992 – podzim byl výsledkově jako na houpačce a třeba s dobrými Křenovicemi zápas dopadl vítězně na jejich hřišti. Na jaře to také bylo nic moc spíše nic a Kovalovice skončily na 9. místě se sedmnácti body a skóre 31:35.

Ročník 1992/1993 – na podzim se střídaly výhry a porážky, ale oba rivaly Kojetín B a Křenovice na domácím hřišti porazily. Během zimní přestáv-

ky došlo k hráčským změnám a také ve výboru. Předsedou výboru se stal po otci Pavel Zapletal. Další členové: Dalibor Káňa, Pavel Kusák, Josef a Stanislav Plesníkovi, Josef Přivřel a Radoslav Tvrdoň. Na jarní část odstoupily Lazníky a Kojetín B, ale stejně si Kovalovice nepolepšily a skončily předposlední s pasivním skóre 26:45. Střídali se i trenéři místo Pavla Kusáka se ujali tohoto postu Jaroslav Ohnoutek a Rudolf Zapletal.

Ročník 1993/1994 – přes léto se posílil počet hráčů a vznikla solidní konkurence. To se odrazilo i na herní úspěšnosti a tým po podzimu byl druhý za Říkovici. Na jaře už se nepodařilo obhájit postavení v tabulce a tým skončil čtvrtý s aktivní bilancí 45:28 a 24 body. V posledním kole doma porazily vedoucí Moštěnici 4:3 a při-

Zápas okresní soutěže Kojetín B – Kovalovice 80. léta

pravily ji o postup na úkor Říkovic. Dobrým tahem byla registrace Zdeňka Draveckého, všestranného sportovce tělem i duší na hřišti i mimo ně.

Ročník 1994/1995 – poprvé se za vítězství připisují tři body. Začátek dobrý čtyři výhry v řadě pak útlum a čtyři porážky. Po podzimu z toho bylo páté místo s osmnácti body. Trenéra Jaroslava Ohnoutka vystřídal Ladislav Pospíšil starší. Jaro se neslo tradičně střídavě nahoře a dole výkonově i výsledkově. Tradiční derby v Křenovicích skončilo výhrou 1:0. Naopak poslední dva zápasy doma s Troubkami a Uhřetovicemi prohry. V tabulce z toho bylo 5. místo zisk 33 bodů a skóre 50:51.

Ročník 1995/1996 – podzim začal třemi výhrami, třeba v Křenovicích 2:1. Pak začala série, a to porážkou v Kojetíně 0:3, a už tým nezabral a skončil na 11. místě se třinácti body. Jarní bilance byla žalostná pouhé dvě výhry a dvě remízy třeba doma s Křenovicemi a znamenala propad na předposlední 13. místo s 21 body a gólovou bilancí 40:66.

Ročník 1996/1997 – v létě se podařilo výrazně posílit tým kvalitními hráči jako Pavel Chvátal (brankář), René Mikala (oba z Měrovic), Franta Hrušák z Křenovic, Marek Ševeček a Miroslav Kocourek z Kojetína a vzniká základ pro úspěšnou éru. Na podzim tým po obměnách se dával do kupy a jaro už bylo se stoupající výkonností celého týmu potvrzeno 5. místem.

Ročník 1997/1998 – v létě přestoupil z Kojetína Roman Dočkal jako posila, což v plné míře potvrdil v dalších letech. Turnaje doma a v Křenovicích tým vyhrál a domácí s třemi výhrami a skóre 16:1 byl příslibem do nastávající sezony. Velmi se vydařil turnaj v malé kopané za rekordní účasti osmnácti mužstev. Podzimní soutěžní výsledky – zpočátku se střídala i prohra, remíza, doma vyhrané derby s Křenovicemi 3:1. Hned na to debakl v Čekyni 0:6! Poté vítězná série zápasů třeba i s Kojetínem B 3:2. Resumé v polovinu 3. místo s 26 body a poměrem 28:19. V zimě přišel další borec, a to Zbyněk Masařík z Kojetína. Další změna na postu trenéra, kdy Rudolfa Zapletala vystřídal Jiří Libenský ze Zlobic. Na jaře výsledky znovu jako na houpačce. Kromě vítězství i prohry s Křenovicemi 1:2 a v Kojetíně 1:3. Konečné pořadí 4. místo zisk 47 bodů a skóre 66:39 už bylo nadějně. Úspěšným střelcem s devatenácti brankami byl René Mikala.

Ročník 1998/1999 – v létě přišel do

Mistrovské utkání v Polkovicích – květen 1992. HŘZ: trenér Pavel Kusák, Josef Přivřel, Pavel Zapletal, Libor Rábel, Pavel Jurčík, Ladislav Klech, Roman Vojáček, Milan Vrba. DŘZ: Miloš Klech, Zdeněk Beran, Zdeněk Švrčina, Josef Plesník, Zdeněk Vojáček, Josef Ošťádal, Radoslav Tvrdouň.

Vítěz okresní soutěže ročníku 1989/1999 před závěrečným utkáním. Kovalovice – Troubky B 12:0. HŘZ: asistent trenéra Jaroslav Zapletal, trenér Jiří Libenský, Milan Vrba, Jiří Kočar, David Ohnutek, Roman Dočkal, Zdeněk Dravecký, René Mikala, Marek Ševeček, Miroslav Kocourek, Pavel Kusák. DŘZ: Zdeněk Beran, Petr Ošťádal, František Hrušák, Josef Pospíšil, Daniel Lýsek, Jaroslav Buchta, Zdeněk Vojáček, Zbyněk Masařík, Miloš Klech, Jindřich Vojáček

týmu brankář Daniel Lýsek z Vítěč. Kádr se i díky kvalitnímu tréninku stabilizoval a cílem bylo postoupit do okresního přeboru. A Kovalovice se pustily směle za jeho splněním. Hrály jako Klabzubova jedenáctka, své soupeře porážely, jak na běžícím pásu. Třeba Křenovice vyprovodily 5:0, Kojetín B 4:0 a další týmy odešly s prázdnou. Zasloužené první místo po podzimu, plný bodový zisk 39 bodů a skóre 62:9, co k tomu dodat? V lednu byl tým na zimním soustředění v Kudlovské dolině, kde vyšlo počasí a mohl potrénoval. A vítězná vlna na jaře pokračovala dál! I když tým ztratil pět bodů, porážka v Újezdci 0:1, remíza v Křenovicích 2:2, kde ve druhé půli nastal totální výpadek, další utkání už byla vítězná. Nejdůležitější zápas jara před rekordní návštěvou vyhrály Kovalovice v Kojetíně s béčkem, které bylo na druhém místě, výsledkem 2:1. Rekordní

výhra byla s Troubkami B 12:0! Výsledné první místo, 24 výher, jedna remíza, jedna prohra, bilance gólová 109:19 a bodová 73 bodů, náskok na druhý Kojetín osm bodů. Borci, kteří postup vybojovali: Daniel Lýsek (brankář), René Mikala, Josef Pospíšil, Zdeněk Beran, Zdeněk Dravecký, David Ohnutek, Milan Vrba, Miloš Klech, Franta Hrušák, Zbyněk Masařík, Zdeněk Vojáček, Roman Dočkal, Miroslav Kocourek, Marek Ševeček, Jirka Kočar, Jaroslav Buchta, Petr Ošťádal, Josef Ošťádal, Josef Zavadil, Jaroslav a Pavel Zapletalovi. Velký podíl na postupu měl trenér Jiří Libenský, který za dva roky odvedl kus práce i s asistentem Jaroslavem Zapletalem. A také výboru ve složení: Josef Přivřel, Radoslav Tvrdouň, Pavel Zapletal, Stanislav a Josef Plesníkovi ml., Jaroslav Ohnutek a Dalibor Káňa.

Jaroslav Bělka

Kovalovice jsou krůček od postupu!

Poslední tři zápasy i přes jednu prohru posunuly Kovalovice k vytouženému cíli – vyhrát svou skupinu 1. B třídy a postoupit historicky poprvé do 1.A třídy. Jejich pronásledovatelé překvapivě utrpěli bodové ztráty, a tak šance Kovalovic vzrostla.

To by byl dárek k osmdesátému výročí klubu!

Neděle 1. května 2022 16:30 hodin Sokol Kovalovice – Sokol Újezdec 1:0, poločas 0:0. Branka: 1:0 Kovalovice 64' Pavel Otáhal.

Třetí domácí zápas se hrál konečně za příjemného májového počasí při solidní návštěvě 123 diváků, jak uvádí sudí Matěj Otava, ale to on píše pokaždé. S Újezdcem doma jsme hráli, už je to dávno, na podzim 2018 s výsledkem 2:2 a výhrou na penalty 5:4. Poslední vzájemný zápas v Újezdci na podzim 2021 jsme vyhráli 2:1, kdy jsme otáčeli skóre z 0:1. Letos se Újezdec krčí na 10. místě tabulky. Kovalovice jedou na vítězné vlně a jsou na čele. Mělo to být celkem jasné i na hřišti, ale nebylo. Domáci se pustili do soupeře útočně, ale bez gólového efektu. Hosté měli dobře organizovanou obranu s výborně chytajícím brankařem, který zneškodnil šance domácích. Po půlhodině hry bylo zřejmé, že doma útočit do soustředěné obrany chce proměňovat šance, ale dnes se střelecké hody nekonaly. Dokonce domácí brankář Vít Švec zabránil brance pohotovým zákrokem, kdy vychytil nebezpečnou střelu k tyči. Poločas skončil 0:0 a to bylo pro další vývoj utkání nadějně spíše pro hosty. Ani začátek druhé půle nepřinesl domácím potřebnou přesnost v zakončování. Trenér Marek Ševeček se v 58. minutě rozhodl hned k trojí výměně hráčů, která se vzápětí oplátila vstřelenou brankou.

V 64. minutě vystřelil z pravé strany Filip Rybovič. Do té doby bezchybnému brankaři vypadl míč z náručí ke střídajícímu Pavlu Otáhalovi, který jej pohotově uklidil do branky Újezdce. Pak následovala řada dalších nepřesností a jednu velkou šanci po centru do vápna Kovalovice neproměnily. Hosté se snažili, ale v útoku nejsou nebezpeční. Zápas skončil hubeným vítězstvím, ale tři body se počítají. A pronásledovatel Opatovice dva ztratil v Radslavicích, které jsou na 3. místě, za remízu 0:0 a prohru 2:4 na penalty a rázem Kovalovice vedou o pět bodů.

Neděle 8. května 2022 16:30 hodin Sokol Ústí B – Sokol Kovalovice 3:1, poločas 1:0. Branky: 1:0 3' Ústí B Daniel Šerý, 2:0 55' Ústí B Lukáš Frydrych, 2:1 56' Kovalovice Jakub Krčmař, 3:1 87' Ústí B Lukáš Frydrych pokutový kop.

Poslední dva zápasy je to v útoku problémem s proměňováním šancí. Doma s Újezdcem ještě jeden gól stačil na výhru. Na rychlonohé mladíky Ústí B už to bylo málo. Někteří z nich byli z lavičky áčka, které dopoledne porazilo v krajském přeboru Želatovice 4:3, když ještě v 81. minutě prohrávalo 1:3. Do nás se pustili hned od začátku a výsledkem byla branka ve 3. minutě, kdy přelobovali našeho brankaře.

To na klidu nepřidalo. Další fáze už byla ze strany Kovalovic v obvyklém útočném modu, ale za celou první půli v podstatě netrefily bránu soupeře. Začátek druhé půle byl vyrovnanější a Kovalovice zpřesnily střelbu. Ústí však po centru z pravé strany na volného hráče zvýšilo v 55. minutě na 2:0. Kovalovice odpověděly hned z protiútoků. Z pravé strany zacentroval Filip Rybovič na Jakuba Krčmaře, který tradičně hlavou zavěsil míč do branky a bylo to v 56. minutě 1:2. Opět byla naděje na obrát v utkání. Ale střelecká smůla se nedala setřást z kopaček a snaha dát gól vyzněla naprázdno. V 87. minutě po kontaktu ve vápně upadl domácí hráč a rozhodčí pískl penaltu. Brankář Vít Švec šel na opačnou stranu a bylo to 3:1 pro domácí. Konec byl ještě pro Kovalovice o to horší, že Filip Rybovič nezvládl emoce a v 89. minutě dostal červenou kartu. Domácím se podařilo získat důležité body a nám nevyšlo zvýšit náskok na čele tabulky, když oba naši pronásledovatelé ztratili. Radslavice na penalty prohrály v Tovačově 2:3 a Opatovice doma po remíze 1:1 prohrály na penalty 1:4 s posledními Vrchoslavicemi!

Neděle 15. května 2022 16:30 hodin Sokol Kovalovice – Sokol Opatovice 3:1, poločas 2:1. Branky: 1:0 20' Kovalovice Jakub Krčmař, 1:1 30' Opatovice David Šigut, 2:1 43' Kovalovice Marcel Lukáš, 3:1 77' Kovalovice Daniel Lysek.

Utkání prvních dvou týmů tabulky přineslo v úvodu snahu týmů získat každý metr hřiště. Hrál se od vápna k vápně bez výrazných šancí. Domácím se podařilo prolomit obranu soupeře až ve 20. minutě, kdy našel Tomáš Kantor přesným centrem z levé strany Jakuba Krčmaře, který hbitou hlavičkou podél brankaře dal důležitou branku netradičně ne z výskoku ale v podřepu a záklonu. Domáci mohli

vedení pojistit, ale po nákopu Dominika Zavadila do vápna Petr Ernst hlavou trefil jen pravou tyč branky. Hosté však o deset minut později vyrovnali. Když David Šigut využil mezery mezi obránci a z hranice pokutového území přesnou střelou překonal domácího brankaře. Kovalovice měly dál mírnou převahu i s nadějně vypadajícími pokusy, ale ani přesná střela Jakuba Ševečka k pravé tyči ve 42. minutě nebyla gólová. O minutu později zahrával Tomáš Vojáček roh na krátko na Dominika Zavadila. Hosté odkopli jen na Tomáše Vojáčka, kterého nabral hostující obránce a pomezní signalizoval faul. Hlavní rozhodčí však citlivě ponechal výhodu a Marcel Lukáš poslal nechyatelný míč do branky, kdy hráči Opatovic přestali hrát. To byl nejkrásnější gól, kterým domácím zvedl sebevědomí. Po přestávce se Kovalovicím dařilo pronikat po pravé straně přes Jakuba Ševečka, který ohrozil brankaře nebezpečnými střelami. Rozhodující branka na 3:1 padla po přesném nákopu Josefa Zavadila od poloviny hřiště, který našel Daniela Lyska a ten zajistil potřebný klid do závěru utkání. Vítězství v utkání o pomyslných šest bodů bylo zasloužené a Kovalovice mají náskok sedmi bodů před svými

pronásledovateli. Také třetí Radslavice utrpěly doma překvapující porážku 0:1 s týmem Klenovic. Ještě zbývá odehrát pět kol a stát se může cokoliv.

22. května 2022 17:00 hodin Sokol Tovačov – Sokol Kovalovice 0:3, poločas 0:1. Branky: 0:1 40' Kovalovice Jakub Ševeček, 0:2 79' Kovalovice Tomáš Vojáček, 0:3 80' Kovalovice Tomáš Vojáček.

Poslední zápas v Tovačově 1. září 2019 Kovalovice prohrály 0:3, ale to je minulost. Tovačov sice minulé kolo vyhrál ve Vrchoslavicích 6:3, ale střelecký výkon doma před návštěvou skoro 250 diváků, nezopakoval. Za celý zápas si vypracoval jednu šanci, ale tu nevyužil. Naopak Kovalovice hrály dopředu a díky rychlé kombinaci se dostávaly do šancí a do střeleckých pozic. Bohužel jejich proměňování bylo horší v poměru na střelené branky. Teprve ve 40. minutě Jakub Ševeček po kopu z rohu se trefil hlavou a dal uklidňující branku před poločasem. Po přestávce pokračovala přehlídka zahozených šancí Kovalovic (neproměněná penalta, 2x nastřelená tyč z toho jednou z bezprostřední blízkosti, kdy byla prázdná brána a pak břevno, kdy branař domácích vytěsnil nebezpečnou střelu). Kovalovice měly jasnou

převahu, ale to, co zahodily, by jinak měly zápas pod kontrolou. V 74. minutě se na hřišti odehrála dlouho nevídaná potyčka. Josef Zavadil se ve výskoku střetl s domácím hráčem, který ho předtím nevybíravě atakoval. Syn Dominik Zavadil to šel za tatu srovnat a byla z toho i ruční výměna se soupeřem, která skončila vyloučením obou hráčů. Nakonec se oplatilo patero střídání v týmu Kovalovic. V 79. a 90. minutě zajistil výhru Kovalovic Tomáš Vojáček. Zejména poslední branka byla pohledná, kdy Pavel Otáhal v půlce nakopl míč přes domácího obránce a pak nahrál na Tomáše Vojáčka, který pohodlně skóroval do prázdné branky. Kovalovice na čele tabulky mají náskok 10 bodů, protože Opatovice doma podlehly Želatovicím B 1:4 a oba pronásledovatelé mají jako Radslavice a Pivín po 39 bodech. Do konce zbývají čtyři kola. Pokud příští neděli 29. května 2022 od 17.00 hodin v utkání doma porazí Klenovice, tak už budou mít náskok, který bude stačit na konečné první místo v tabulce! Zbývající zápasy: neděle 5. června 17.00 hodin v Radslavicích, neděle 12. června 17.00 hodin doma derby se Sokolem Vrchoslavice. Poslední zápas doma s Jezerníci se kvůli odstoupení soupeře ze soutěže nehraje.

Jaroslav Bělka

22/05/2022

Junák - český skaut, středisko Kojetín, z. s.

Letní skautský stanový tábor

23.7. - 6.8. 2022

Vřesovice u Kyjova

S táborovou hrou

Ze Země na planetu Tauris

pro děti od 6 do 15 let

Cena:

3 500 Kč pro skauty
4 000 Kč pro ostatní

Kontakt pro zájemce:

Lucie Hanáková
tel. 606 460 482
hanak.lucie@email.cz

Antonín Výtiska
tel. 604 390 044
antonin.vytiska@seznam.cz

SKAUT

Freedom Forever Fest Vol. 3

BUTY
SODOMA GOMORA

KONFLIKT

ABRAXAS

INSANIA

HANNIBAL LECTER

N.V.U

SPS

DNESKANE | PEPA NOS | ROZPOR | SEPPUKA | ZPUTNIK

22.-23.7.2022
MORKOVICE

second stage

Forbidden Society | Sayko

Beeriderz | Cullyflower | Czida | Filippi | Gerendash

Ghostbuster | Jungleman | Kantorsky | Kass | Ni-Gazz

Pikesh | PJ DiRt | Ramires | Romitronic | Wiit

Jedinečný letní multižánrový festival, který se koná na úpatí Chříbských vrchů v Morkovicích v areálu bývalé Cihelny.

Cena v předprodeji na celý festival je 700 Kč. Rocková gilda KRSYTHKA Kojetín

Cena vstupného na místě: Pátek 350 Kč | Sobota 500 Kč

Celý festival na místě 850 Kč

www.freedomforeverfest.cz

HANÁCKÁ KOJETÍNSKÁ DESÍTKA

NEDELE
5. ČERVNA 2022

9:00 prezence dětí
9:30 start závodu dětí

9:30 - 10:30 prezence dospělí
11:00 start hlavní závod

12:30 vyhlášení výsledků

START: koupaliště Kojetín
(brána od rybníka)
Parkování: u stadionu

Blíže informace na DDM Kojetín
Svatopluka Čecha 586, tel: 731 489 990

Na akci platí Vnitřní řád DDM Kojetín.
V rámci ochrany osobních údajů se řídíme Informačním memorandem
a Informacími o zpracování osobních údajů umístěnými na www.ddm.kojetin.cz.

NOC KOSTELŮ

Za dne ať Hospodin dává
svou milost celou.

NOC

mu budu zpívat a chválit ho.

10.06.22

v chrámu Nanebevzetí Panny Marie

Program:

16:30 Až zazní hlas zvonů...

Zahájení Noci kostelů

P. Pavel Ryšavý

16:35 Všichni jsme děti Boží....

pásmo MŠ sv. Josefa Kojetín

17:00 Radost z umění

vystoupení ZUŠ Kojetín

18:00 Mše svatá

celebruje P. Pavel Ryšavý

19:00 Varhanní čtvrthodinka

Petr Otáhal

19:15 Slavní kojetínští rodáci

přednáška

P. Beda Dudíka P. Karel Křen

PhDr. František Řezáč

19:45 Varhanní čtvrthodinka

Petr Otáhal

21:00 Požehnání městu

P. Pavel Ryšavý

Zakončení Noci kostelů

17:00-18:00 Aktivita pro děti v kostelní zahradě

16:30-21:00 Možnost individuální prohlídky

WWW.NOCKOSTELU.CZ

Securitas

HLEDÁME TĚ!

PS: strážný v Kojetíně

mzda **165 Kč/hod.**

HPP, DPP, DPČ, brigáda

731 143 307

HLEDÁŠ PRÁCI?

ZAMĚSTNAVATEL,
O KTERÉHO SE
MŮŽEŠ OPŘÍT.

fatra

pracevefatre.cz

ODVOZ A EKOLOGICKÁ LIKVIDACE AUTOVRAKŮ

Vystavení IHNEDE PLATNÉHO dokladu
ekoliquidace Vašeho autovraku **NA MÍSTĚ**

**Vyplatíme vám za váš autovrak
1000 až 3000 Kč**

Autovrakoviště Třebětice - Roman Kamenec

Tel: **777 550 621** ODVOZ VRAKŮ ZDARMA

www.autovrakoviste-trebetice.cz autovrak@centrum.cz

KOUPÍM GARÁŽ V KOJETÍNĚ PRO VLASTNÍ POTŘEBU

Děkuji za nabídky.

Telefon: 774 556 081

PRONAJMU U KOJETÍNA BYT 2+1

se samostatným vchodem, moderně a komfortně
zařízený v rodinném domě po rekonstrukci
se zahradou, bazénem, parkovacím stáním!
Volné od května 2022. Vhodné pro pár, manažera!

Telefon: 777 882 963

DLOUHODOBĚ PRONAJMU GARÁŽ V KOJETÍNĚ

(za Technisem, elektřina 230V, voda)

za 1.500 Kč / měsíc nebo 15.600 Kč / rok

Volná po domluvě cca do měsíce. Jen vážní zájemci.

Telefon: 602 850 186

PRODÁM STAVEBNÍ PARCELU NA RODINNÝ DŮM V BEZMĚROVĚ!

Oplocená, vjezd, IS, rovina.

Telefon: 777 882 963

SZŠ KROMĚŘÍŽ
STŘEDNÍ ZDRAVOTNICKÁ ŠKOLA KROMĚŘÍŽ

**Přijímá přihlášky do vzdělávacích kurzů
pro školní rok 2022-2023**

Kurzy akreditované a kvalifikační

- Ošetřovatel (710 hodin)
- Pracovník v sociálních službách (170 hodin)
- Sportovní masáž (150 hodin)
- Katetrizace močového měchýře u muže (36 hodin)

Kurzy zájmové a inovační

- Základy tejpování (20 hodin)
- Kurz první pomoci (8 hodin)
- Trénování paměti (10 hodin)

[szskm.cz](https://www.szskm.cz)
 [szskm.cz](https://www.szskm.cz)

Zahájení kurzů: podzim / jaro • Přihlášky a další informace : Mgr. Lucie Skácelíková • Tel.: 605 236 279 • Email: kurzy@szskm.cz • www.szskm.cz

80 LET KOPANÉ V KOVALOVICÍCH

**TJ SOKOL
KOVALOVICE**
muži

vs

**SK SIGMA
OLOMOUC**
stará garda

PROGRAM

14:00 Zápas mladší a starší přípravky
15:00 Zápas bývalých hráčů Kovalovice -
Haná Záhřel

17:00 Zápas mužů Kovalovice - Sigma
Olomouc (bývalí hráči s patronem
M. Hubníkem)

19:00 Přátelské posezení s hudbou

Během celého odpoledne bohaté
občerstvení, udírna, grill, výherní kolo
štěstí.

Atrakce pro děti - skákací hrad a poníci.

Na zámečku bude přístupná výstava
fotografií s historií klubu.

sportovní areál Kovalovice • 25. června 2022 od 14:00

POHLEDEM FOTOGRAFA

Výstavba kruhového objezdu u areálu Amazonu...

...způsobila dopravní komplikace na objízdné trase přes Popůvky.

V centru Kojetína máme nové provozovny - veterinární ambulanci MVDr. Šálka a zajímavý Matematický klub na nároží Tyršovy ulice a náměstí Míru. No užitečné věci jsou to - starost o zdraví našich domácích mazlíčků i péče o logický úsudek a bystrou mysl je vždy potřebná.

Jiří Šírek

VZPOMÍNKY

Za vše, za vše dík.

Za lásku, jaká byla za život, jaká byla. Moc nám chybíš.

Dne 18. června 2022 by se dožila 80 let

paní Drahomíra Šmidová

Vzpomíná dcera Renata s rodinou, dcera Helena s rodinou a švagrová Marie s rodinou.

Koupaliště Kojetín

Návštěvní doba

Červen

PO–PÁ 12–19 hod.

SO–NE 10–19 hod.

Červenec–Srpen

PO–PÁ 10–19 hod.

SO–NE 9–19 hod.

Vstupné

Dospělí 110 Kč

Dospělí od 16 hod. 80 Kč

Děti od 1 roku do 15 let, studenti 90 Kč

Důchodci 40 Kč

Večerní koupání 60 Kč

Děti do 18 evidované na DDM zdarma

ZTP zdarma

Aktuality:

Vyhřívání voda ve všech bazénech

Zavlažované travnaté plochy

Skluzavka kamikadze

(střemhlavý pád 12m)

Večerní koupání

**TĚŠÍME SE NA VAŠI
NÁVŠTĚVU!**

VODNÍ ATRAKCE

Tobogán

Skluzavka kamikadze

Masážní sedací hlavice

Vodní chrliče

Dnová vodní perlička

Dětská skluzavka

Vodní hřib

BEACH SPORTOVNÍ ZÓNA

Sportovní dvoutrampolína

Plážové kurty

Beach bar s posezením

AKTIVNÍ ZÓNA PRO DĚTI

Nafukovací trampolína

Mlžitko

Dětské hřiště

TECHNIS

Informační linka koupaliště při provozu 774 750 296

Váš partner v poskytování služeb

www.technis.kojetin.cz/koupaliste

Kojetínský zpravodaj, měsíčník, periodický tisk územního samosprávného celku Města Kojetín, vychází v nákladu 600 výtisků. Adresa vydavatele i redakce: Městské kulturní středisko Kojetín, příspěvková organizace, nám. Republiky 1033, PSČ 752 01. IČ: 00368903. Telefon: 581 762 046, 774 001405, e-mail: zastupce@meks.kojetin.cz Odpovědný redaktor: Hana Svačinová. Redakční rada: Mgr. Olga Odehnalová, Ing. Jiří Šírek, Milan Zahradník. Úvodní fotografie: H. Svačinová. Vychází vždy 1. týden v měsíci. Cena: 12 Kč. Povoleno Ministerstvem kultury pod evid. číslem MK ČR E 12649. Grafická úprava a sazba: MěKS Kojetín, tisk: Petr Brázda - vydavatelství Břeclav. www.meks.kojetin.cz/kojetinsky-zpravodaj Za podepsané články i zkratku si zodpovídají autoři sami, názory nemusí být totožné s názory redakce.

